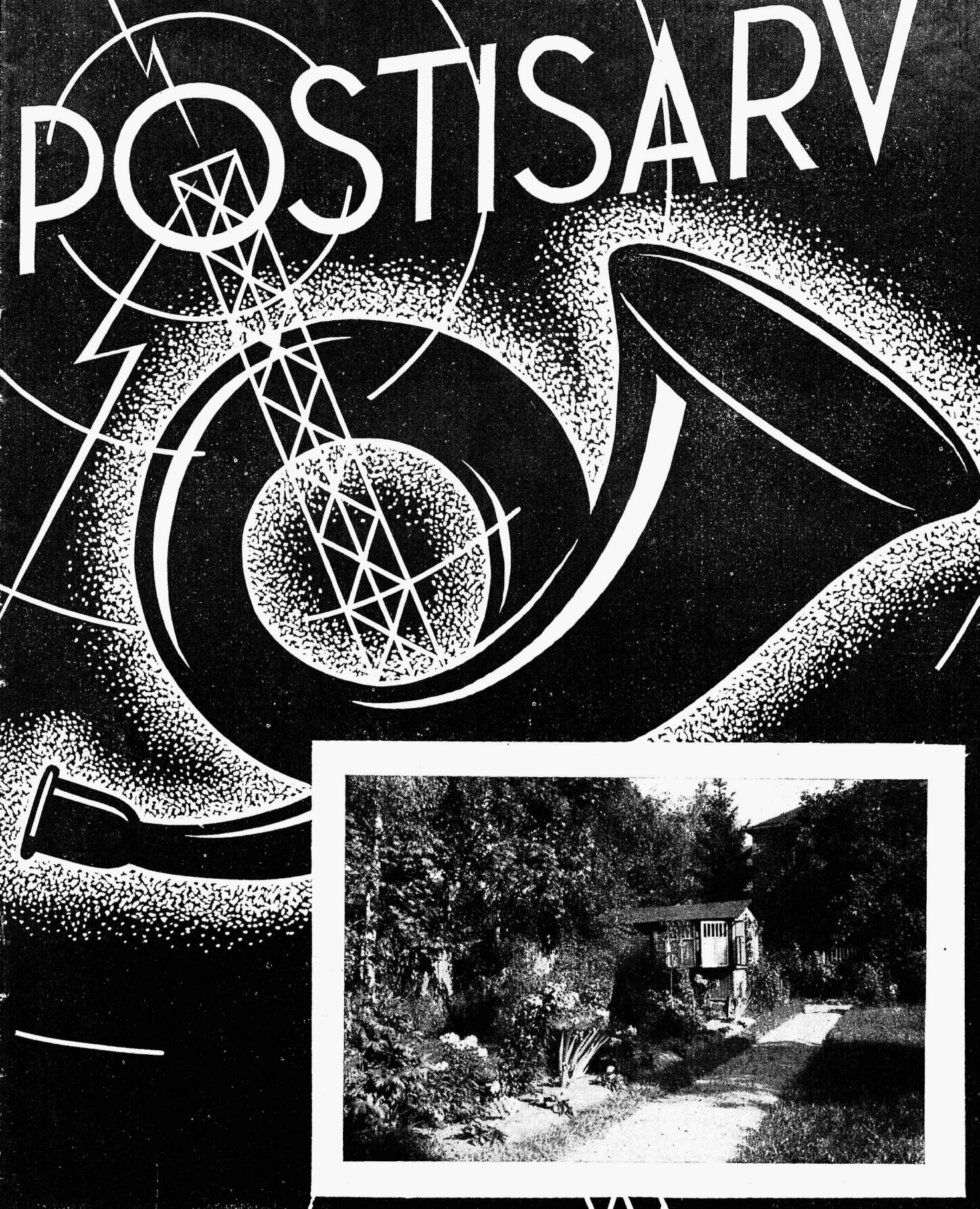

POSTISARV

Nr. 5 1939

P. LUHTEIN

I G A

mööduva

24

tunni

*sündmused nii kodu- kui ka
välismaal leiata aegsasti
vara hommikul ilmuvast*

«Päevalehest»

*Pealeselle juhtkirju, huvipak-
kuvaid reisikirjeldusi, vesteid,
romaane ja muud huvitavat*

Kirjandust

KOOLIRAAMATUID

KOOLITARBEID jne.

soovitavad suures valikus

«Päevalehe»

RAAMATUKAUPLUSED

Tallinn, Pärnu mnt. 10, Pikk 2

POSTISARV

POSTI-, TELEGRAAFI-, TELEFONI- ja RAADIOTEENIJATE AJAKIRI
 POSTI-, TELEGR.-, TELEFONITEENIJATE KUTSEÜHINGU, TEHNILISE ALA TEENIJATE ÜHINGU
 ja TALLINNA PEAPOSTKONTORI AMETNIKE KOGU HÄÄLEKANDJA * ILMUB KORD KUUS

№ 5 (69)

Mai 1939

7. aastakäik

Morsi telegraafiaparaat põlu alla sattumas?

Kas telefon või mors?

Traadita ja traadikaudse sideteenistuse alal on tehnika eriti viimase kümne aasta jooksul teinud suuri edusamme. Ühes tehnika jõudsa eduga on asunud proovima ja praktiliselt tarvitama uusi töötamisvahendeid, aparate, masinaid jne. Varsti peale Vabadussõda võeti meil katseks tarvitusele telegraafiside alal uuetüüpline aparaat niinimetatud teletype. Mõned tehnilised mehed panid sellele aparaadile suuri lootusi ja soovitasid päris soojalt selle tarvitusele võtmist. Tema väärtus ja peamine omadus peitus konstruktsiooni lihtsuses, mis võimaldas lühikese harjutamise järele peaaegu igäihel töötada. Kuid tegeliku töö juures avastati suuri puudusi, nagu ebavastupidavus ehk kergesti rikkimine, eksimised, töö ebaedukus kiiruse mõttes jne. Sellepärast tuli temast peagi loobuda, andes eesõiguse tarvitamisel olnud aparaatidele (Morse, Hughes), sest viimased täitsid oma ülesande kaugelt paremini. Nii saadi katsetamise varal teada, missugust aparaati tuleb pooldada ja missugust mitte ning loobuti vähemkõlblikust. Hiljem, kui telegraafi tarvitamises tekkis tagasimine ja telefoni tegevus üha kasvas, pääses maksma arvamine, et telefoniaparaat on parem morsist, mispärast suuremas osas väiksemates postiasutistes (alates III kl. allapoole) hakati telegraafiaparaate maha võtma ja asendama telefoniaparaatidega. Näib, et see tendents ja nimelt, et sidepidamine telefoni kaudu ja telegrammide

vahetamine asutiste vahel sel teel on kergem, otstarbekohasem kui morsiga püsib veel, mispärast morsid asendamine telefoniaparaadiga väiksemates asutistes jätkub. Selleks, et selgusele jõuda, kumb töötamisvahend (morsil või telefonil) on ratsionaalsem, peaks jätkuma neist katsetest, mis on kestnud mitu aastat. Teadupärast ratsionaalsem töötamisviis tohiks olla seesugune, mis on lihtsam, kiirem, kergem, vähema ajakulutusega ja mis kindlustab sealjuures enam täpsust, vähem eksimusi ja vähem vigu.

Mors ja telefon, — kumb neist enam vastab ülesseatud nõudmistele? Vastuse annab tegelik töö, mis on toimunud aastate vältel rööbiti telefoni kui ka morsiaparaadi abil.

Töötamise telefonil (telegrammide üleandmine ja vastuvõtmine) õpib igäüks kerge vaevaga ja lühikese ajaga. Selleks pole tarvis pikaajalist harjutamist ega praktikat. Ja see on ka ainuke hea omadus, mida evib telefoniaparaat kui töötamisvahend. Kas ta on ka kiirem morsist, kas ta kindlustab enam täpsust ehk vähem eksimusi, vähem vigu, säästab enam ajakulu töös? Ei, seda mitte. Siin ei suuda ta morsiga kaugeltki võistelda, ei täida neid vajalisi nõudmisi, mida ratsionaalne tööviis üles seab. Toome paar näidet. Rahatelegrammi üleandmine telefoni kaudu maaasutisele, kus pole morsiaparaati. Siin tuleb täita terve rida nõudmisi, mis nõuab liigset, asjatut aja-

kulu, kuid ei kindlusta sellele vaatamata seda täpsust, mida tagab morsiaparaat. Esiteks tuleb võtta kaugeühendus, mis igakord ei ole mitte vaba. Teiseks, kui oled ühenduse saanud, annad rahatelegrammi üle, mis sageli halva kuuldavuse ja induktsiooni tõttu segavalt mõjub ning viivitab tööd. Kolmandaks ootad sama viletsa kuuldavuse saatel täit telegrammi kordamist. Neljandaks järgneb väike paus ja siis viiendaks tuleb peale pausi välja kutsuda see asutis uuesti ja ehk tee seda asutis ise, et asutise ülem isiklikult nõuaks üleandja asutise ülema või telegraafijuhataja telegrammi täielist kordamist kontrollimise mõttes, nagu see on ette nähtud juhtnöörides. Kui terve see kulutatud aeg kokku võtta, siis teeb välja sageli pool tundi ühe telegrammi peale, mis võib kõike muud olla, kuid mitte ratsionaalne töötamisviis. Võõrkeelsed eratelegrammid võtavad tihtilugu veel enam aega ja askeldamist ja lõpptulemusena saabuvad sihtkohta sageli moonutatuina. Aja mõõtmisel on selgunud, et telegrammide vahetamine telefoni abil

sünnib 25% aeglasemalt kui morsi abil. Sellele võiks juurde lisada, et rahatelegrammi vahetamine telefoni abil sünnib vähemalt 50% aeglasemalt kui morsi kaudu. Kui ainult seda arvesse võtta, et telegrammide vahetamine telefonil ei nõua töötajalt peaaegu mingisugust tööõppimist ega pikemaajalist praktikat ja jätta kõik muud nõudmised kõrvale (kiirus, täpsus, lihtsus), siis on morsiaparaatide asendamine telefoniaparaatidega õigustatud neis asutistes, kus telegrammide arv võrdlemisi väike. Et aga praegusel ajastul, kus kõik tööd püütakse ratsionaliseerida, kus töö lihtsustamisele on antud väga suur tähtsus, paistab olevat vähe sellest, kuidas töötegemist õpitakse (kas väikese vaevaga või suurema pingutusega), vaid kuidas töö otstarbekohasemalt tehakse. Sellepärast ei oleks vist ülearune, kui kaalumisele võetakse, kas ei oleks otstarbekohasem asutistes morsid uuesti üles seada telegrammide vahetamiseks, mida õigustab tunnustatud ja omaksvõetud põhimõte, et tööd tuleb teha ratsionaalselt. *H-ik.*

Objektiivseid ja subjektiivseid tegureid isikkonna komplekteerimisel

„Uus Eesti“ ühes oma veebruarikuu numbris (4. või 5. veebr. s. a.) tõi R—a. sulest kirjutise „Uus riigiteenistuse seadus vajalik“, milles avaldatud mõtted vääriavad mitmeti tähelepanu. Sellepärast lubatagu siin puudutada neid mõtteid ja arvamisi, mis lühidalt ja kokkuvõetult oleksid järgmised. Seal kirjutatakse:

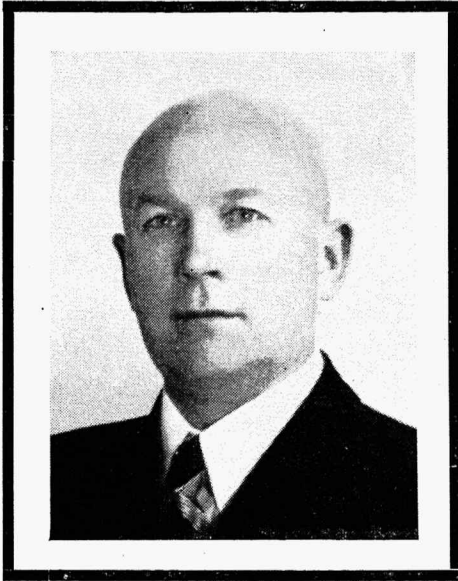
„Iga ametkoha täitmisel on teatavasti kaasa kõnelemas üldiselt kaks liiki tegureid: objektiivsed ja subjektiivsed. Et meie riigiteenistuse seadus objektiivsete eelduste poolst piirdub nii vähesega, siis seda enam tuleb seaduse hindamisel tähelepanu pöörata subjektiivsetele teguritele, mis moodustavad ametkohtade täitmisel kaasamõjuvate elementide teise kategooria. Ja siin seisamegi kehtiva riigiteenistuse seaduse nõrga punkti juures... Kehtiv riigiteenistuse seadus oma normidega paraku kuulub nende hulka, kus objektiivsed tegurid on täiesti tagaplaanile unustatud. Olgu siinkohal tähenda-

tud alalisele osale, mida meie avalikkuse silmis ametkohtade täitmisel omistatakse üliõpilasorganisatsioonidele ja nende vilistlaskogudele ning muudele isiklikust tutvusest võrsuvatele nähetele jne.“

Autor näeb väljapääsu kirjeldatud olukorrast uues riigiteenistuse- või avaliku teenistuse seaduses, kus oleksid ette nähtud üksikasjalisemad ja tervemad alused. Tuleb tõsiselt kahtseda ühes autoriga seda olukorda või nähet, kus subjektiivsed kaalutlused kipuvad etendama domineerivat osa, jättes objektiivsuse teisele plaanile. Kuid siinjuures tekib kahtlus, kas ainult uus seadus suudab tuua tervendavat mõju ja kas see oma täielikuma normistikuga suudab kõrvaldada neid üksikuid negatiivseid nähteid, millele kirjutises vihjatakse. Ega kehtiv seaduski ei poolda, ei näe ette seda, et sellised nähted aset peaksid leidma. Oleneb vaid sellest, kuidas keegi seadust käsitleb ja tegelikult elus rakendab. Kui mõni, kellest oleneb vabanenud kohale tööjõu võtmine, tõlgitseb seadust nii, et väari-

VASSO SILLA +

In memoriam

9. aprillil s. a. suri Sael oma talus Postitalituse assistent Vasso Silla.

Alles „Postisarve“ k. a. nr. 1-s ilmus kirjeldus lahkunu 30 a. teenistusjuubeli puhul, mida V. Silla parima tervise juures ja suurte lootustega veel innukamaks töötamiseks pikkadeks aastateks pühisets.

12. aprillil aga seisid kogu Postitalituse teenijaskond ja postiametkonna Tallinna asutiste esindajad ning suurearvuline kaasvõitlejate ja sõprade pere sügavas leinas V. Silla värske kalmüküna juures Rahumäel, Pühavaimu koguduse kalmistul, viimse austuse avaldamiseks.

Lahkunuga kaotas Postitalitus ja kogu postiametkond ühe innukama, asjatundlikuma ja andekama ametniku, ametkonna teenijaskond aga ideeküllasema ja optimistlikuma kaasteenija ning Eesti Riik ühe eeskujuliku kodaniku parimas meheas.

V. Silla oli see mees, kes viimasel ajal ilmunud kõigile postiametkonna määrustikele ja juhistele nende lõppvormi andis, ametkonna ratsionaliseerimise töö põhimõtted kirja pani ning sellele tööle maailma vastavast kirjandusest teoreetilised alused välja otsis ja Eesti oludele mugandas. Kirjeldatuga tuli lahkunu seepärast hiil-

gavalt toime, et ta peale suure loomuliku mõistuse ja paljude keelte oskuse veel üldiselt hästi ja teatud aladel põhjalikult posti-telegraafi-telefoni-raadio teenistust tundis.

Suure patrioodina läks V. Silla 1918. detsembris postiametkonnast vabatahtlikuna Vabadussõtta kalevlaste ridades, pidades rindel võitlemist tõhusamaks rindetagusest tööst ja riskis nii Eesti eest oma eluga juba 20 a. eest. Juba aastate eest algatas lahkunu propagandat eestlaste rahvaiibe töstmiseks, mida talle mõnel juhul pahakski pandi, kuid mis praegu on muutunud meie ametliku propaganda objektiks ja olemasolu akuutsemaks küsimuseks. Mägi-Kurdla pseudonüümi all V. Silla kirjutas ajalehtedes ja ajakirjades artikleid pealkirja all „Eestlaste tõeline muinaslugu“ ja õhutas prof. A. Gleye't Eestis välja andma oma tööd „Wiedergeburt Westfinnischer Geisteskultur“, missuguse raamatu korrektuuri ta tegi ja trükikuludeks raha soetas. Neis töödes näitas V. Silla, et eesti sugu, õigemini soome-ugri sugu rahvad on elanud Indias, Malni saartel, kõigil Vahemere ümbruse maadel ning et eestlastele sugulasrahvad on olnud Lääne-Euroopa ürgrahvaks. Eestlaste põlvnemise ja päritolu küsimuste populariseerimiseks kavatses V. Silla koostada vastavasisulise näidendi, mille ettevalmistamistööle ta palju tööd ja energiat kulutas, asudes ülesande kallale temale omase entusiasmiga ja põhjalikkusega. Ta suheldus näidendite koostamise teooriatesse, koostas nendele nõuetele vastava näidendi plaani ja kogus sisuks vastava rikkaliku materjali. Jõudnud juba näidendi sisu tegeliku kirjutamiseni, haaras surm lahkunul peost sule ja see ootab praegu uut ja samaselt innustatud talenti huvitava poolelijäänud töö jätkamiseks.

Kirjeldatud tööd tegi ta ja veel enam kavatses teha oma ainelistele huvidele kahjuks, jhitudes tahtest näidata, et eestlased on minevikus suur rahvas olnud ja et eestlased uuesti suureks rahvaks saavad.

V. Silla oli inimene, kes väärts seda nime kosmilises mõttes, näidates oma eluga ja elutaotlusega sellistele igavestele paleustele, mis alati inimkonna ja iga üksikindiviidi parimate üldluste esemeks on olnud. Need lahkunu peamised eriomadused olid: absoluutne ausus, kaasinimeste erapooletu hindamine ja nende tegudes olulise arvestamine ning suur julgus oma tõekspidamiste kaitsmisel ja meekeindlus oma veenete järgi käitumisel.

Liiga vara kiskus sind ära, lahkunud kaasteenija, halastamatu surm sulle armsaks ja oma-seks saanud töö juurest. V. L.

kam, eelistatuid ja tublim töõjõud on see, keda tema isiklikult tunneb kui oma koondise kaasvõitlejat, siis pole selles süüdi üksnes seaduse puudulikkus, vaid mentaliteet, mis sealpool maksa pääsenud. Selles mõttes on eelmainitud kirjutis oma otstarbe täitnud, sest ta juhüb tähelepanu olukorrale, mis ei ole loomulik.

Ehkki kehtiv riigiteenistuse seadus (Riigikogu poolt vastu võetud 18. dets. 1924. a.) seab üles objektiivsed nõudmi-

sed, millede järele ametnikke teenistusse tuleb võtta, ei piirduta tegelikult veel sellega, vaid nõutakse kandidaadilt ka palju muid isiklikke omadusi, mida seaduses pole nimetatud. Ja viimane asjaolu annab suure kaalu subjektiivsetele teguritele, mis määravad kandidaadi saatuse. Nii näiteks peab kohale kandideerija evi-ma järgmised isiklikud omadused: hea mälu, loogiliselt mõtlemisevõimet, elavust, kindlust, ausust, avameelsust, sobivust, tehnilist intelligentsi jne. Kes on

Postiteenijate 1939. a. kongress

(Järg.)

VIII päevakorrapunkt

Teenistuslikud küsimused

Esimesena saab sõna referent R. Viilup, kes oma referaadis käsitleb pikemalt pühapäevavaru küsimust ning esitab ettepaneku:

Kongress leiab, et suurem osa postiteenijaid saab puhkepäevi osaliselt. Arvestades puhkepäevade kasutamise vajadust kõigil teenijail otsustas kongress pöörduda Postitalituse poole, et kaalutaks võimalusi võimalikult laiemate teenijate hulga tööst vabastamiseks puhkepäevadel, tehes seks vajalikku selgitustööd ja propageerides, et vähemtähtsate saadetiste ja toimingutega ei koormataks niigi pühade eel ülekoormatud posti-ametkonda. Ka otsustas kongress taotleda hr. teedeministri puhkepäevade kasutamist korraldava määruse muutmist nii, et kõigile teenijale lubatakse kõik puhkepäevadel sooritatud töötunnid aasta jooksul liidetult korruga kompenseerida puhkeaja andmisega selliselt, et iga teenija saaks aastas 67. puhkepäeva.

Luhaveer esitab ettepaneku pühapäevadel posti laialikandmise lõpetamiseks:

Kongress leiab tarvilikuks astuda samme, et pühapäevadel posti laialikandmine lõpetataks ning teeb keskjuhatusel ülesandeks teha vastavat selgitustööd omavalitsuste juures, ja kasutada ajakirjandust ja ringkirju posti pühapäevase väljakandmise ärajätmise selgitamiseks.

Kallaste teatab, et mitmed seni normimata tööd on väga aegaviitvad, näit. raha Eesti Panka viimine ja seal toomine, maasutiste kaalude tembeldamisega seotud tööd linnakontoreis, automaat-postkastide vahetamine rikete ja värvimise puhul ning raadioaparaatide plombimine. Need tööd tuleks normida ja vastavad ekvivalendid selleks välja töötada. Esitab sellekohase ettepaneku.

Elbre: On lubatud pühapäeval töölolemist kompenseerida vabade päevadega, kuid seda igal pool ei tehta, kuigi on võimalusi.

Tammemäe: Teised päevad ei asenda pühapäeva. Toob mitmesuguseid näiteid välismaalt. Pooldab pühapäevavaru maksmapanemist.

Talving arvustab uut raadiomäärust ja avaldab arvamist, et uue määrusega ei ole loodetud paremusi saavutatud. Raadioaparaadi omanik, kui ta raadiot ei kuula, ei saa oma aparati ära müüa, sest aparaat on kinni pakitud ja pitseeritud.

võimeline kõiki neid omadusi hindama objektiivselt, erapooletult ja õiglaselt, et teha siis objektiivne otsus tööjõu kõlblikkuse kohta. Need on abstraktsed mõisted, mida on raske objektiivselt tõendada. Siin on võimalus mõõta üksnes subjektiivse hindamise mõõdupuuga, mis võib osutada ka õigeks, kuid võib kujuneda ka ebaõigeks, isiklikuks. Nii võib käsitada iga seadust, kui ei ole võimalust võetud esile kerkida subjektiivsetel käsitlusviisidel ehk subjektiivsetel elementidel. Iga

Toomsalu juhib kongressi tähelepanu sellele, et hiljuti on Posteli poolt antud raadio ala tööde mõõtmise kohta ringkiri. Võib-olla kongressil vaieldakse asjata.

Tõugu: Asutised pole Postelile teinud esiti normide suhtes raadio alal. Senistele abonentidele uute lubade väljaandmist on lubatud arvestada abonentide vastuvõtmise ekvivalendiga. Plombimist tuleb mõõta, kuid seda ei saa keskjuhatusel ülesandeks teha, mõõtmine peab toimuma kohtadel. Lihtsus on läbi viidud raadiomaksude vastuvõtmise alal.

Jõeväli oma sõnavõtus käsitleb kauba- ja pagasivedu postvaguneis. Ametnik ei suuda rasked kaubapakke vaguni ukse juurest eemale tõsta ja uksealune ummistub, sest igas jaamas tuleb kaubapakke juurde. Raudteelased ei ole kohustatud appi tulema. Soovib, et postvaguneis veetavate raudteesaadetiste kohta pandaks maksmata raskuse ülemmäär ja et raskeid kaubasaadetisi ei saadetaks postvaguneis, vaid kaubarongides.

Tammemäe teeb ettepaneku kõnelejate nimekirja kinnipanemiseks.

Kase ettepanekul piiratakse kõneajaga 3 minutiga.

Astme arvab, et keskjuhatus ei kaitse kõikide liikmete huvisid võrdselt. Osa liikmete (koristajad) huvide kaitsmine olevat keskjuhatusel seisukohalt „kõojaani“ tegemine. Palub selgitada, kas koristajad võivad kuuluda kutseühingusse.

Martens: Raske on koristajate huvisid kaitseda. Seadus ei näe ette puhkust riigitöölisele, kelleks koristajaid tuleb arvata. Kui keskjuhatus vaatamata sellele koristajatele puhkust taotles, siis oli see asjata töö ehk teiste sõnadega „kõojaani“ tegemine.

Toomsalu: Koristajad võivad küll liikmeks astuda, kuid neid tuleb hoiatada, et kutseühing nende huvisid täies ulatuses kaitsa ei saa.

Elbre leiab, et maaposti korraldamine on väga keeruline, kas ei saaks lihtsustada. Kirjavahetus kirjatalude ja eriti erakirjakastide asjas annab lõpmata palju tööd.

Zääro teatab, et ühe asutise postiljonid ei saa korralikult pühapäevavaru. Ise nad nõuda ei julge, sest kardavad asutise ülema poolt tagakiusamist. Kas keskjuhatus ei selgitaks välja need asutised, kus pühapäevavaru korralikult ei anta. Tartus saab pühapäevavaru korralikult.

seadus on hea, kui seda kohaldatakse objektiivselt. Sellepärast võib ka uus teenistuse seadus, mida autor soovib, kujuneda igati väga otstarbekohaseks tingimusel, kui subjektiivsed tegurid tahapoole nihkuvad ja objektiivsus omab domineerivat kohta. Kuna küsimus on küllalt tähtis ja lähemal ajal ehk oodata võime uut riigiteenistuse seaduse väljaandmist, siis ei oleks avalikud sõnavõttud eelmainitud asjaolude kohta mitte ülearused.

E. Päit.

Martens: Osakonnad, kus niisugused nähted aset leiavad, teatagu ise keskjuhatusle.

Kõnelejate nimekiri on läbi ja juhataja asub ettepanekute hääletamisele.

Esimesena tuleb hääletamisele Luhaveeri ettepanek (vt. eespool!). See võetakse vastu ühel häälel.

Teisena hääletatakse Viilupi ettepanek:

Seoses uue Ringhäälingu kasutamiskorra muutmise ja selle rakendamise (1. I 1939) suurenes tunduvalt asutiste töökoormus. Kuna raadioala töökvivalent niigi oli madal, otsustas kongress paluda Postitalitust tegelikult ümberkorraldusega seoses olnud töökulu isikonna arvateluse kompenseerida ja raadio ala töökvivalenti muutmist ning mõtmist korraldada veel enne 1940. aastat.

Ettepanek võetakse vastu (1 erapooletu).

Samuti võetakse vastu Kallaste ettepanek (vt. eespool!) 2 saadiku erapooletuks jäämisel.

Viilupi ettepanek pühapäevarahu asjas (vt. eespool!) võetakse vastu (2 vastu, 1 erapooletu).

Viimasena hääletatakse Jõevälja ettepanek:

Kongress, arvestades, et postivaguni veeteenijail käib raskete kaubakastide edasitoimetamine üle jõu, sest raudtee uue korra kohaselt kauba-saadetiste liigi all liikleavad endiselt ka rasked ja suuremahulised väiksekiiruse kauba-saadetised, otsustas paluda, et lõpetataks postivaguneis raskete kauba-saadetiste vedu.

Ettepanekule hääletab vastu ainult üks saadik (Böstrov).

Sõnajaalg (Postitalituse esindaja) vastab Elbrele maaposti korraldamise asjas. Kirjatalude korraldamisel on tööd tõesti rohkesti, tuleb korjata andmeid ja paberid käivad läbi mitmetest instantsidest. Lihtsustamiseks loodetakse ettepanekuid kohtadelt. Mis üleliigne, see jäetakse ära.

Talving teeb ettepaneku määrata 10 min. vaheaeg. Ettepanek võetakse vastu.

IX päevakorrapunkt

Organisatsioonilised küsimused

Martens avab läbirääkimised organisatsiooniliste küsimuste üle. Mõõdunud kongressil avaldati soov ühinemiseks tehnilise ala teenijate ühinguga. Ühinemine oluiks loomulik, sest on palju ühiseid küsimusi. Tehnilise ala ühing on aga arvamisel, et eraldi on töö edukam.

Riigiteenijate Keskliiduga on saavutatud tihe koostöö, keskjuhatus on nüüd esindatud Keskliidu sekretariaadis.

1934 teenijast on kutseühingusse organiseeritud 1170. Osa nendest kuulub ka tehnilisse ühingusse, Tallinnas 34. Keskjuhatusel koosseisus on ka tehnilise ala teenijate esindaja. Kutseühingu tegevuse osavõtu on märgata loidust, peakoosolekuile tuleb kokku väga vähe liikmeid.

Organiseerimisküsimustes valitses selgusetus, oli kuulda mitmesuguseid häälid ja seisukohti. Küsimuses orienteerumiseks tehti visiit peaministrile. Peaministri avalduste järgi on meie ühing eraselt, kes teeb avalikku häält, mis aga peab olema tõsine ja tubli. Ühingu otsused on kehtivad ainult ühingu enese suhtes. Valitsus avalik-õiguslikku kogu peale ei sunni. Kuid tal ei ole midagi selle vastu, kui meie ise endile kogud loome. Kogud on elujulisemad. Kogud võivad tulla küll palju vabamad, kui politseikogud, kuid üks on kindel, et kogu kõiki praeguse ühingu õigusi ei saa. Keskjuhatusel ei ole kavatsusi muutusi ette võtta (kiiduavaldused).

„Küürin kuntru põrmandaid nii et küür kõveras, aga nemad seal kongressi peal räägiva, et ma olen poole jõuga ja ei anna mulle suipuhkust. Kui nad seal niisugust poole aruga juttu ajavad, siis hommepäev astun kutseühingusest välja, nõuan oma liikmemaksu tagasi ja meie asutame ise oma le omale kutseühinguse.“

Toomsalu küsib, kas on liikmeskond Tartus ja mujal kasvanud.

Kura loeb ette osakondade liikmete arvu, millest selgub, et liikmete arv on üldiselt tõusnud.

Tammemäe rõhutab, et nüüd on kogude asjas selgus. Kutseühingu prestiiž on tõstetud tänu praegusele keskjuhatusle. Kõneleja loodab, et nüüd tuleb liikmeid juurde.

Talving arvab, et ühingu väärtus on seda suurem, mida jõukam ta on. Liikmemaksu tuleks tõsta 40 senti peale kuus, et saaks tegelastele maksta tasu. Siis leidub rohkem töötegijaid ja organisatsioon oleks elujõuline ka siis, kui erikapitali summasid ei oleks. Edu on garanteeritud, kui me ise ka ohverdame.

X päevakorrapunkt

Valimised

Kura teatab, et vanas juhatuses oli 9 liiget. Keskjuhatus enda poolt liikmete arvu ja kandidaatide kohta ettepanekut ei tee.

Tammemäe teeb ettepaneku valida 11 liiget, sest keskjuhatusel töökogus on tõusnud.

Viilup teeb ettepaneku valida juhatus 9-liikmeline — 6 ametnike, 2 postiljonide ja ühe tehnilise ala teen. esindaja.

Ettepanek võetakse vastu (4 erapooletut). Kandidaatideks seatakse üles:

Ametnike rühmast: Martens, Kura, Tõugu, Kanes, Uustalu, Laik, Viilup, Kütt, Elbre, Tammemäe ja Tüür.

Postiljonide rühmast: Rumm, Luhaveer, Kukk ja Zääro.

Tehnilisest rühmast: Kesamaa ja Nurm.

Laik ja Tammemäe võtavad oma kandidatuuri maha.

Häälte lugejateks valitakse Böstrov, Mets ja Liblik.

Tehakse vaheaeg 15 minutiks.

XI päevakorrapunkt

Koosolekul ülestõstetud küsimused

Häälte lugemise ajal asutakse viimase päevakorrapunkti juurde.

Arutamisele tuleb Tammemäe ettepanek suvilate ruumide õiglaselt jaotamise asjas.

Juhataja Toomsalu juhib tähelepanu asjaolule, et see ettepanek on vastuolus Tammemäe ühe varemata ettepanekuga, millega ta avaldab juhatajale tänu tehtud töö eest. Soovitab ettepanek tagasi võtta.

Elbre soovib ettepanek tagasi lükata.

Talving toob näitena üht juhtumit, kus ei olewat talitatud õigesti ja lisab, et Tammemäe jutt pole tuulest võetud.

Kura selgitab tubade jaotamise aluseid ja toonitab, et juhatus on talitanud täiesti erapooletult, kuid tubadest loobumiste tõttu võib kõrvalseisjatele paista, nagu poleks asjad korras.

Tammemäe võtab ettepaneku tagasi.

Järgmisena tuleb arutusele Rakvere saad. (Nee) ettepanek, mis näeb ette suvila ehitamist Võsule esimeses järjekorras pärast Elva suvila valmimist.

Tammemäe peatub suvilate küsimuse juures pikemalt ja arvab, et Elvaga tuleks teha lõpp. Peale Võsu on ilusaid kohti ka mujal. Nimetab terve rea kohti ja lisab, et tal enesel on krunt, mille ta hea meelega suvila alla anda võiks, kas või tasuta.

Nee kaitseb oma ettepanekut. Suurtes kuurtes on elu kallid.

Elbre arvab, et küsimus võiks seista reservis.

Martens ei soovita ajast ette rutata. Enne tuleks Elvaga lõpetada.

Hääletamisel lükatakse ettepanek tagasi.

Toomsalu leiab, et kongress võiks vastu võtta Tammemäe pakkumise — tasuta krundi.

Tammemäe õiendab, et ta annaks krundi tasuta, kui kohtadesse, mis ta loetles, on suvilad juba ehitatud. (Naer.)

Kura teatab, et Prantsusmaa postiteenijate organisatsioon palub Rahvusvahelise Postiteenijate Liidu kaudu kutseühingult abi Hispaaniast põgenenud Hispaania postiteenijate perekondadele. Keskjuhatus jättis palve kongressi otsustada.

Laik arvab, et tuleks võtta seisukoht, kas eivat või jaatav.

Martens avaldab arvamist, et osakonnad võiksid teha korjandusi.

Tammemäe kardab, et võidakse sattuda halba seisukorda, sest Franko valitsus on meie valitsuse poolt tunnustatud.

(Vahelehood: Meie ei tee poliitikat, vaid toetame viletsusse sattunud postiteenijaid!)

Tõugu soovib teha palve teatavaks osakondadele korjanduse alustamiseks. Teeb sellekohase ettepaneku, mis ka ühel häälel vastu võetakse.

Luhaveer õiendab oma sõnavõttu varustuse

asjas ja ütleb, et ülikond ei lagunenud mitte ära, vaid riie hakkas kolme-päevase kandmise järele närutama.

Elbre käsitleb arstiabiküsimust ja toob ette, et arstmeid saab ühe retsepti järgi vaid üks kord. Arstimi kordamise puhul tuleb teha arstile visiit, see on aga kulukas. Kurdab, et arstid lähevad honorari võtmisega liiale, võtavad honorari ka neil kordadel, kui see pole õigustatud. Soovib, et keskjuhatus koguks aasta jooksul andmeid ja esineks nendega järgmisel kongressil. Õpilaste eksamite asjas avaldab soovi, et neid korraldataks õigel ajal.

Tõugu õiendab, et eksamite viibimine praegu on tingitud eksamikomisjoni esimehe — inspektori haigusest.

Juhataja Toomsalu teeb teatavaks vahepeal selgunud valimise tulemused.

Keskjuhatusse on valitud ametnike rühmast: Martens 44, Kura 43, Tõugu 36, Kannes 32, Uustalu 24 ja Viilup 20 häälega. Kandidaadid: Elbre 15, Kütt 13, Laik 10 ja Tüür 8 häälega.

Postiljonide rühmast: Luhaveer 22 ja Zääro 21 häälega. Kandidaadid Kukk 20 ja Rumm 18 häälega.

Tehnilisest rühmast: Kesamaa 28 häälega, kand. Nurm 10 h.

Revisjonikomisjoni valitakse Mets, Liblik ja Tammemäe, kõik ühel häälel, samuti ka kandidaat Kadaja.

Toomsalu tõstab uuesti üles koristajate küsimuse ja selgitab, et ühed koristajad on teenistuses täie, teised osalise tööjõuga.

Böstrov teeb ettepaneku, et liikmeiks võivad astuda koristajad, kes on teenistuses täie tööjõuga.

Tõugu ei leia põhjust koristajate ühingust väljatõrjumiseks, kuigi nad kuuluvad tööliste liiki ja ei saa neile teostat pakkuda.

Talving teeb ettepaneku koristajaid liikmeks mitte võtta.

Tammemäe pooldab Talvingu ettepanekut, mainides, et koristajad leiavad küllaldast kaitset töölisorganisatsioonide poolt.

Hääletamisel võetakse vastu Böstrovi ettepanek.

Kura teeb ettepaneku maksta saadikutele sõidu- ja päevarahaga eelmise aasta eeskujul: väljapoold Tallinna sissesõitnud saadikuile päevarahaga 4 krooni päevas ja sõiduraha raudtee III klassi tariifi järgi ühes platskaardiga (õösel sõitjale) — Võru ja Petseri saadikuile 3 päeva eest, teistele 2 päeva eest. Kongressi päeva- ja sõiduraha kulud jagada kõigi osakondade vahel proportsionaalselt saadikute arvule.

Ettepanek võetakse vastu (poolt nähtav enamus, vastu 3 häält, erapooletu 1).

Protokolli kinnitajaks valitakse Tõugu, Böstrov ja Avloi.

Juhataja Toomsalu kongressi lõppsõnas tähendab, et kongress andis uuele keskjuhatusale kaasa väga suure pagasi. Avaldab arvamist, et keskjuhatus, kui ta suudab kongressi otsustest ellu viia ka kõigest 10%, siis on keskjuhatus oma tööga toime tulnud hästi. Soovib kongressi usaldusmeestele õnne, parimat tahet ja head läbisäämist nende isikutega, kellega juhatusel kongressi otsuste täitmisel tuleb kokku puutuda. Tänapäevase kongressisaadikuid asjaliku töö ja hea läbisäämise eest.

Kongress lõppeb kell 17.10 hümniga.

Ettepanekuid,

mis tänavusel kongressil jäid ettepanemata

Kongressil jäid need ettepanekud esitamata sellepärast, et nad alles kongressimöllus tekki- sid. Aga kuidas sa seal esitad pooltoore ette- paneku, kui igal saadikul kamalutäis kodus val- mistrükitud, viimistletud, redigeeritud, kalkuleer- itud ja kombineeritud pomme laskevalmis. Lihtsalt ei passi.

Et aga kõik saadikud pole kuldsuud ja ometi kõik tahaksid pääseda kongressi protokollu kaudu kutseühingu ajalukku, siis panen oma esitamata ettepaneku siia paberile. Tuleval kongressil ehk mõni vajab valmis varutud kraami.

Mõned saadikud nõuavad juba mitmendat aastat liikmemaksu tõstmist. Kord nad põhjendavad oma vaga soovi raha puudusega. Polla vaba kapitali igasugusteks operatsioonideks jne. Tänavu oli jälle see viga, et ei passivat, kui eelarves on ainult $\frac{1}{15}$ oma raha. Nagu oleks see ülejäänud $\frac{14}{15}$ varastatud.

Selles asjas soovitan tulevasel kongressil võtta vastu alljärgnev resolutsioon:

Keskjuhatus kandku hoolt, et osakonnad, kes kannatavad tegevuskapitali puuduse all, saaksid soodustatud hindadega osta raha hoiu- karpe. Karbid olgu laste hoiukarpide tüüpi, ain- lult mahukamad. Teiseks, keskjuhatus aidaku kaasa, et ametnikud, kes eraartiklite müügist saa- dud summasid peavad võõraks rahaks, võiksid töö- tada kassades, kus kogutakse senthaaval era- kapitali summasid. Seal nad tutvuneksid tege- likult vaevaga, mis näeb teenija, enne kui saab publikult kätte sendi iga sorti tähikute eest. Sagedasti ta aga peab lööma lootusetult käega ja paneb tööpäeva lõpul kassasse puuduvad sen- did, kuna see moodus osutub kergemaks. Nii kogutakse „võõrast“ raha, mis figureerib meie eelarves.

Tänavusel kongressil selgus ka poolkogemata, et meie ametkonnas teenib igasuguseid tüüpe. Isegi seesuguseid, kes peale viieteistaastast teenistust ei vääri mingisugust kõrgendamist amet- järgus.

Kui aastate eest hakkas kontoriülemaid saa- dikutena ilmuma kongressidele, siis mõned amet- nikud raputasid skeptiliselt pead, et ei tea, mis sest asjast sedaviisi saab. Noh, nüüd nad näevad, kui tarvilik oli see uus saadikute valimise viis. Kes teab, kui kaua me muidu oleksime ringi käinud juhmidena, taipamata, milliste tüüpidega elame ja töötame külge külje kõrval, aastast aastasse.

Imelikul kombel leidis tänavusel kongressilgi veel saadikuid, kes hakkasid selle paljastuse puhul vastu rääkima ja tulid koguni lagedale väitega, et ka ülemate seas olla tüüpe. Et tule- vastel kongressidel ja üldse hoiduda seesuguseist arusaamatusest ja ebamugavusest, teen järgneva ettepaneku:

Ülemad ja alluvad nimetatagu edaspidi sel- guse huvides lihtsalt — subjektideks ja ob- jektideks. See oleks igati selgem. Ametnikul alias objektul ärgu olgu loomulikult mingit õi- gust nõuda kõrgendamist ametjärgus, ega suud

J. TOOLSE,

Peapostk. rahajaosk. juh. ja Hoiu- ja Laenukassa kassameister

Harrastab jahti, õnge- ja laskesporti ning kaardimängu kõrgemat sorti.

Ja kui sul enne palgapäeva pole kusagil šanssi, siis on see kassamees, kellelt kindlalt saad — avanssi.

Posti-t.-t.-teen. kutseühingu Jõgeva osakond asutamisel

Jõgeva P.-T.-T.-kontori teenijad kuuluvad kutseühinguliselt Tartu osakonna piirkonda. Kuid kuni käesoleva ajani on tavaliselt Jõgeva Postkontori arvukast teenijaskonnast organiseeritud olnud vaid 1–2 inimest. Sama arviliselt on organiseeritud olnud Jõgeva lähikonnas asu- vate Torma, Palamuse ja Mustvee postkontorite teenijad.

Arvestades eelmainitud ja et Jõgeva on sood- saks keskkohaks oma lähikonnas asuvatele post- kontoritele, pöördusid Jõgeva p.-t.-t.-teenijad pal- vega kutseühingu keskjuhatusesse poole, lubada avada p.-t.-t.-teen. kutseühingu Jõgeva osakond.

Uude, asutatavasse kutseühingu osakonna liik- meteks on lubanud astuda peale Torma, Pala- muse ja Mustvee ka Tabivere p.-t.-t.-kontori tee- nijad.

Üldse kujuneks uus osakond 20–30-liikme- liseks.

---

pruukida muis asjus, nagu pole seda igal muul objektul, laual, toolil või tuhatoozil. Peale ära- tarvitamist kantakse lihtsalt kõlbmata varan- duse nimekirja ja valmis.

Ülemused alaias subjektid võiksid siis sega- matult jaguneda tüüpideks ja mittetüüpideks.

Saadik.

Meie puhkekodud

Pirita puhkekodu ruumide väljaandmise juhendid

Kutseüh. Tallinna os. juh. koostas ja pani kehtima järgmised juhendid.

Puhkekodu ruume antakse kasutada postiametkonna koosseisulistele teenijaile ja nende perekonnaliikmeile. Perekonnaliikmeiks loetakse teenija abikaasat ning teenija ülenevaid ja alanevaid sugulasi.

Ruumide väljaandmist korraldab Kutseühingu Tallinna Osakonna juhatus käesolevate juhtnõude alusel.

Ruumide kasutamist võimaldatakse soovijaile üheks kuuks (1. kuupäevast 1. kuupäevani). Võimaluse korral võib ruume saada ka pikemaks ajaks.

Ruumide saamiseks tuleb esitada Tallinna osakonna juhatusel kirjalik sooviavaldus, milles tuleb märkida: 1) avalduse esitaja ees- ja perekonnanimi, 2) teenistuskohat, 3) elukoht, 4) perekonnaliikmete nimed — ka laste vanus —, kellega koos ruumi kasutada soovitakse ja 5) kasutusaeg. Kui tahetakse ruumi kasutada koos kaasteenijaga, siis tuleb sooviavalduses märkida ka kaasteenijate (kaaskasutajate) nimed. Puhkekodus võivad elada ainult need isikud, kes avaldustes märgitud.

Sooviavalduste esitamise tähtaaja määrab juhatus. Pärast tähtaega antud sooviavaldusi arvestatakse ainult võimaluse korral.

Ruumide väljajagamine toimub pärast sooviavalduste vastuvõtmise tähtaega. Kõigepealt jagatakse ruumid juulikuus kasutada soovijaile, teises järjekorras juunikuus, kolmandas järjekorras augustikuus soovijaile ja viimases järjekorras neile soovijaile, kes tahavad ruume pikemaks ajaks.

Puhkekodu ruumid on jagatud kolme liiki: I liik — päikesepoolsed toad, II liik — toad alla päikest ja III liik — katusealused toad. Lastega (kuni 10 a.) teenijail on eesõigus I liigi tubade peale.

I ja II liiki tubade eest tuleb maksta elektri- ja korrastusmaksu: juuni- ja augustikuu eest 3 krooni, juulikuu eest 5 krooni. III liigi tubade maksud on 50% võrra madalamad.

Elektri- ja korrastusmaks tuleb tasuda ette, hiljemalt 22. kuupäevaks enne kasutuskuu algust. Maksude tähtjaks mittetasumist loetakse ruumi kasutamiseõigusest loobumiseks.

Ruumisaajal on keelatud toa kasutamiseõigust edasi anda. Vabanenud ruumi annab juhatus edasi järjekorras olevale soovijale, kui viimane tasub maksud hiljemalt järgmisel päeval pärast vastava teate saamist.

Ruumide kasutajate kohta peetakse nimekirja, kuhu märgitakse kõigi kasutajate-teenijate ees- ja perekonnanimed ja kasutusajad.

Kui ruumide soovijaid on rohkem kui tube anda on, liigitatakse soovijad järjekorda, kategooriasse. Väiksemal kategoorial on eesõigus suurema kategooria ees.

Esimese kategooria moodustavad need teenijad, kes pole puhkekodu veel kasutanud. Teise —

kes kasutasid ruume viimati 1931. a. juunis või augustis. 3—9 kategooria — kes kasutasid vastavalt 1932—1938. a. 10—17 kat. — kes kasutasid viimati juulikuus 1931—1938. a.

Kui ruumi soovija on kasutanud ruume üle ühe korra (kuu), siis lisatakse tema kategooria- numbrile (mis on ühtlasi ka punktide arv) üks punkt juurde iga eelmise kasutamiskorra (kuu) eest. Saadud summa on tema lõplik kategooria- number.

Kui ühest kategooriast (ühesuguse punktide arvuga) soovijaid on rohkem kui üks, siis nende järjekord määratakse loosiga. Loosimine protokollitakse.

Puhkekodu sisemise kodukorra töötab välja ja kinnitab juhatus.

Juhendeis puudutamata jäänud küsimused otustab juhatus oma äranägemise järgi.

Tuleb silmas pidada, et käesolevad juhendid on kehtivad ainult Pirita Puhkekodu kohta.

Soove puhkekodude kohta

Lugejate poolt on „Postisarvele“ saadetud mõned kirjad puhkekodudesse puutuvate küsimuste kohta. Kahjuks ei võimalda napp ruum neid kirju ära tuua kõiki täielikult, mispärast avaldame neist ainult mõningad välja- ja kokkuvõtted.

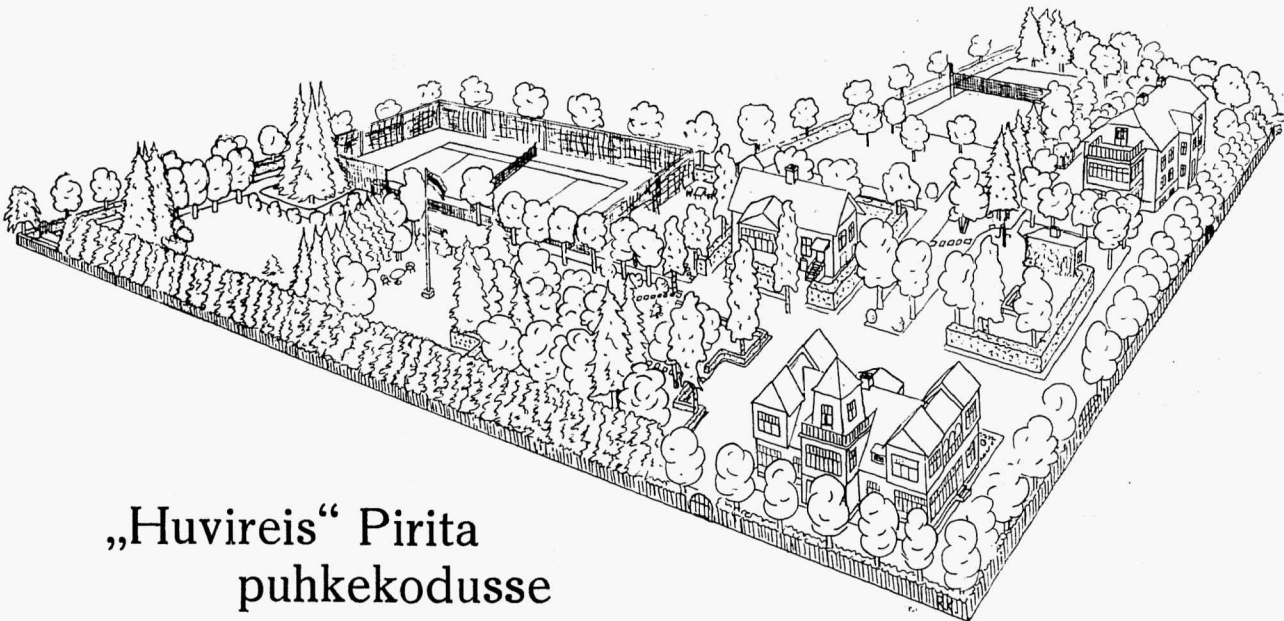
Keegi postiljon Tallinnast kirjutab, et ka nemad, postiljonid, tahaksid puhkekodusid kasutada, kuid halvad puhkuseolud ei võimalda neile seda. Postiljonil olevat väga raske ette näha, millal ta tegelikult puhkust saab. Määratud ajal puhkuse saamine olevat takistatud. Seepärast polevat mõtet ruumi enda jaoks kinni panna, sest kasutada seda küsitud ajal niikuinii ei saa. Olukorda saaks parandada, kui igas puhkekodus reserveeritaks teatav arv ruume postiljonide jaoks. Nende ruumide kasutamisele võiks postiljon asuda kohe puhkuse saamisel ja ühe- või paari päevasel etteaatamisel. Soovijate rohkuse puhul võiks soovijaid selekteerida kas teenistusvanuse, lasterohkuse või mõne muu asjaolu alusel. Ruumide vabadena seismise puhul võiks neid välja anda juhuslikele või lähemat aega puhkekodudes peatujatele.

Ametnik, kes on suvitanud Narva-Jõesuus, pa-handab, et miks ei korraldata Narva-Jõesuu puhkekodus ühiseid tutvunemisõhtuid, ei palgata lasteaednikke jne. Kadestab, et politseinike puhkekodus olevat mõnusesu palju rohkem.

Kaks Tallinna ametnikku leiavad, et Pirita puhkekodu on kitsas ega rahulda kõiki nõudmisi ja soovitavad puhkekodu laiendada naabrusel oleva krundi võrra, mis kiiluna tungib puhkekodu krundi sisse.

Pirita ja ka Elva puhkekodu laiendamist soovitab ka üks Tartu teenija. Praegu saavad Piritalt suvitada peamiselt ainult Tallinna teenijad. Laiendamise puhul võiks lubada ka provintsi teenijaile.

Lõpuks soovitab üks Pirita puhkekodu kasutaja teostada valju järelevalvet, et need, kes toa võtavad, seda ka täiel määral kasutaksid, kuna on esinenud juhtumeid, et võetakse tuba

„Huvireis“ Pirita puhkekodusse

Postiteenijate Pirita puhkekodu sai alguse 1931. a., millal Kutseüh. Tall. Osakond ostis Piritale Männi tän. nr. 2. 400-ruutsüallalise krundi ühes pealoleva majaga. Hiljem, 1935. a., osteti juurde naabruses asetsev krunt, mille suurus on umbes 700 ruutsülda. Aastate jooksul on nii maja kui ka aeda kohandatud ja korrastatud puhkekodu nõuetele. Tänavu on nende korrastustöö enam-vähem lõpukorrale jõudnud. Sel puhul poleks ülearune teha puhkekodusse mõnerealine „korrespondents-huvireis“.

Puhkekodu asetseb nn. Vana-Pirital, linna-pool Pirita jõge ja moodustab omaette kvartaali kolme tänava — Pirita tee, Tominga t. ja Männi t. — ning naabrute kruntide vahel. Oma kujult moodustab puhkekodu krunt vinkli, mille välistnurk on suunatud põhja (Tominga ja Männi tän. nurk). Puhkekodu pikim külg on vastu Tominga tänavat. Siit on ka peasissekäik kodusse. Astudes sellest sissekäigust kodu aeda osutume kohe puhkekodu ühe hoone juures. See on nn. „uus maja“. Tegelikult aga on see hoone hulga vanem, kui puhkekodu „vana maja“, mis asetseb krundi tagumises osas (pildil üleval paremal). Majad on saanud sellised nimetused nende ostmise järjekorra järgi. Ja selle tõttu ongi eluaastate poolest uuema maja nimetuseks „vana maja“ ja vana maja nimetuseks „uus maja“. „Uue maja“ vasakpoolses otsas on üld-ehk klubiruumid vastava sisustusega. Põhjapoolses otsas on ruum riietkappide jaoks. Neid kappe kasutavad teenijad, kel tuba puhkekodus puudub. Nad jätavad oma üleriided siia ja võivad nautida päikest, merevett ja kodu mõnususi samuti kui puhkekodu „päriselanikudki“. Kui ilm on vihmane või muidu halb, kogunetakse klubiruumi. Siin on võimalusi lugemiseks, mängimiseks, keskusteluks ja karastusjoogiks. Saab ka raadiomuusikat nautida, kui leidub lahkeid aparraadi toojaid-laenajaid.

Klubiruumide kõrval asetseb avar köök. Siin võidakse vajaduse korral valmistada toitu kogu suvitajasperele.

ja käiakse kuu jooksul ainult kord või paar Pirital. Soovib tagatismaksu sisseseadmist, mis kasutamisaaja mõõdules tagasi maksetaks. Loodab, et siia kaovad suvitajad, kes võtavad toa kaalutlusel, et „võib olla lähen mõni pühapäev Piritale, siis on koht, kuhu panna üleriided.“

Peale eelnimetatud ruumide on alumisel korral kolm tuba suvitajaile. Teise korra ruumid on kogu ulatuses suvitajaile. Tubade jaotus pole siin küll kõige otstarbekohasem, kuid „üürnikkude“ sobiva paigutuse puhul on ka läbikäidavad toad maksimaalselt kasutatavad. Samal korral asetseb neli sahvrit, mida kasutatakse ka elamisruumidena. Neid nimetatakse ka kamorkadeks, katustealusteks, sarkofaagideks jne. — heal lapsel mitu nime — ja nõudmine nende järele on kaunis suur, sest need antakse välja terveks suveks. Maja kolmandal korral on üks tuba, see on saanud omale nimeks „observatoorium“, oma kõrge asendi ja valgusekülluse tõttu.

Astume nüüd majast välja ja sammume värvast tuldud sihis edasi „vana maja“ poole. Vasakul näeme väiksemat maja. See on puhkekoduvanema eluruum. „Valitsejamajaks“ sobib see hõpne eriti oma asetuse tõttu, kuna siit on väljavaade igasse külge. Selle maja all on jääkelder (ja vastu lõunakülge, varjatud tiheidast põõsast, puhkekodu elanikele hädavajalik ruum, nn. „keskjaam“ nelja „kommutaatoriga“). Puhkekoduvanema majast paremal on laste mänguplats liivakastiga ja pesuköök. Samas on ka puurkaev. Pesukööki kasutatakse ka saunana.

„Vana maja“ on puhkekodu suurim ehitis. Siin on kokku 21 tuba, 4 kööki ja 4 katusealust ruumi. Ruumide jaotus puhkekodu seisukohast ideaalne, ükski tuba pole läbikäidav. Toad võrdlemisi ruumikad ja köetavad. Ainult mansardkorra ruumides pole ahjusid.

Peale suurte elumajade on puhkekodul veel üks väiksemat. Üks neist asetseb krundi linna-poolses nurgas suurte kuuskede all oja kaldal. Nimeks on „Villa Veneetsia“. Teine majakene asetseb krundi-vinkli sisemises nurgas; ümbritsevate lillepeenarde tõttu nimetatakse seda „Villa Hortensiaks“. Mõlemad on ühe-perekonnamajad.

„Vana maja“ ees on võrkpalliplats. Siin „nuheldakse“ palli teinekord sellise vaimustusega, et pealtvaatajadki ei jää külmaks ja õhutavad „sõjakisaga“ kaasa. („Võitjaks“ jääb aga alati pall, sest mängijate „toss“ läheb enam väljale).

Võrkpalliplatsi kõrval muruväljakul on 3—4 õunapuud. Mõnel aastal on puis ka õunu. Kodu-korra järgi kuuluvad õunad ärakorjamisele sügisel. Tegelikult aga hakatakse neid „korjama“ kohe pärast õitsemist, mis pärast kodukorra „elu-

Nurgake Pirita puhkekodus

Lilledesse ja rohelisse
uppuv
„Villa Hortensia“

J. Tiksi foto

võoras“ paragrahv tuleks kustutada. Siin muruplatsil on peetud senised aiapeod. Siis on muru garneeritud valgete laudade ja toolidega ning õhtupimeduses särab ilutulestik.

Krundi-vinkli teiselpool otsas on tennisväljak ning viimase ja valitsejamaja vahel väike iluaiake. Piki Tominga tänavat, piiratud suurtest okas- ja lehtpuudest on kaks suuremat muruväljakut olesklemiseks ja lebamiseks ning lõpuks vastu klubiruume varjurikkam metsaalune.

Taimestik on puhkekodus väga rikkalik ja mitmekesine. Siin leiame mitut liiki puid ja põõsaid: vahtrad, tammed, kastanid, kased, pärnad, jalakad, lepad, tomingad, kuused, lehised, seedrid, õuna- ja pirnipuud, sirelid, jasmiinid, enelad, ligustrid ja rida teisi, ei puudu ka mandlipuud. Mändi ei ole. Sellega on „huvireis“ läbi.

Puhkekodu värskem uudis on — tennisväljak

Tennisväljaku ehitajaks oli kutseühingu tennisring, kes ehitas väljaku oma summadest, mis oli kogutud 15 aasta jooksul oma pidude sissetulekuist ja kapitali protsentidest. Kuna hariliku tennisväljaku ehitamine maksab tavaliselt 1300—1800 krooni ja tennisringi kasutuses oli vaid 900 krooni, asus ring väljaku ehitamisele omal käel ja oma liikmete tööjõuga. Platsil kasvavad põõsad ja puud juuriti välja, kusjuures paljud suured puud istutati ümber. Mullakiht kärutati kõrvalolevate muruplatside uuendamiseks, künklik ja ebatasane maapind tasandati ja looditi. Tasandatud pind kaeti paekillustiku, vahe- ja pealiskattega, kokku umbes veerand meetri pakuselt; kõik oma tööjõududega — tasuta. Ka „vett ja rulli“ anti oma jõuga, rääkimata pumba ja torustiku ülesseadmisest, mida tehti lusti pärast. Ka võrestiku kandelattide betoonalused ja latid ning traatvõrk seati paigale suuremalt osalt oma liikmete poolt. Lattide värvimine oli selliselt huvitav töö, et siin oleks saanud kasutada Tom Sawyeri meetodit, et „mis sa annad, kui ma sind värvima lasen?“ Ainult pealispinna viimane lühv tuli „usaldada“ meistri kätte. Selleks tööks ei piisanud enam asjatundjate nõuandmistest ega õpetustest.

Kuna väljaku omanikuks on tennisring, siis on loomulik, et väljaku kasutamiseks on eesõigus tennisringi liikmeil. Teised võivad väljakut kasutada tennisringi erinõusolekul ja kõrgenda-

tud maksu eest. Tennisringi liikmeiks võivad astuda kõik kutseühingu liikmed. Liikmeks on üks kroon aastas. Liikmeks võtavad vastu tennisringi juhatuseliikmed hr. Maa, hr. Relve, pr. Vahter, prl. Kippar ja hr. Kroon. Hooaja algul korraldatakse liikmetele tennis-kursused.

Kuna väljaku avamine langeb ühte tennisringi 15. aastapäevaga, kavatakse avamine korraldada pidulikult, arvatavasti 3. juunil.

Ringi algaastail oli ringil umbes 50 liiget. Hiljem see arv kord-korralt kahanes, ulatudes möödunud aastal vävalt kümnele. Nüüd, oma väljaku saamisel, on liikmete arv jõudsasti tõusmas ja on loota, et tennisringist kujuneb üks suuremaid Kutseüh. Tall. Osakonna allharusid.

Keskjuhatus tegevusest

Ajal 4. IV — 15. V 39. Keskjuhatus on pidanud kolm koosolekut. Arutati peamiselt suvilate korraldamise küsimusi. Haapsalu suvila juurdeehitiste (pesuköögi, puukuuri, panipaiga jne. ehitiste) tööd anti teostada vähempakkumise teel; tööd viiakse lõpule 1-ks juuniks. N.-Jõesuu ja Elva suvilate juures tehakse korrastamistööid väiksemas ulatuses.

Suvilate tubade jaotamine suveks soovijate vahel oli käesoleval aastal raske Elva suvila juures kõigi kolme suvekuu peale, N.-Jõesuu suvilate juures aga ainult juulikuu peale. Paljudele Elva samuti ka juulis N.-Jõesuu soovijatele tuli ära ütelda. Haapsalusse soovijad said kõik rahuldatud ja augustiks jäi veel üks tuba tühjaks. Vabu tube on veel saada N.-Jõesuus juunis ja augustis.

Elektrimaksu otsustati võtta kõigis suvilais ühtlaselt ja nimelt Kr. 1.20 kuus (pooles kuus Kr. 0,60) hoolimata sellest, kas toakasutaja elektrit valgustuseks tarvitab või mitte. See maks tuleb tasuda igas suvilas majahoidjale suvila toa kasutamisele asumisel. Elektri-triikraudade kasutamisel võetakse lisamaksu iga sellise abinõu pealt 10 snt. tunnis. Elektrilambid annab majahoidja, viimasega tuleb kokku leppida ka elektri-triikraudade kasutamise asjus.

Elva uue suvila ehitamisega otsustati teha algust k. a. septembris tingimuse juures, et suvila valmiks 1940. a. juuniks. Vähempakkumised korraldatakse k. a. augustis.

KESKJUHATUS

Võõra ikke alt Eesti Vabariigi postini

Katkendeid H. Rikandi mälestuskogudest

3.

Ülem ja abiline.

1. Halva vahekorra põhjused.

Sagedased rängad tülid kontori ülema Woiszwillo ja tema abilise Ploesumi vahel ajasid mõnikord otse jubeduse nahale. Muidu oleks kontori omavaheline elu päris kena olnud, kuna seal teiste seas vägagi häid inimesi oli, nagu näit. vana postiljon Anton Popko, väikevenelane ja ise ka väikest kasvu mees, lõbus naljahammas ja tubli töömees.

Inetuim asi kontori ülema ja abilise tülide juures oli nende tülide põhjus, mis kõigile teenijaile teada oli ja sellepärast ka mulle saladuseks ei jäänud. See põhjus oli mammon ümbrikkude sisu näol, mida mõlemad härrad suurte pühade ja uueaasta puhul ümberkaudseilt mõisnikelt, kirikuõpetajailt ning muilt jõukailt inimestelt ootasid ja millest kumbki neist lõviosa enese poole püüdis tõmmata. Seda „tõmbamist“ tehti suurte sakste teenimisega väljaspool ametlikku tööaega ja muidu igasugu teenistusliku vastutulekuga. Ülem oli muidugi ülem ja arvas, et juba üksnes sellel põhjusel on temal õigus rasvasemate pühadeõnnitluste peale, teiseks, tema võttis kontoris raha- ja väärtkirju ja pakke vastu ja väljastas neid, ja kui ta seda tegi härrastele vastu tulles ka väljaspool teenistustunde, siis arvas ta enesel kahekordse õiguse olevat tolle rasvasema osa peale. Kuid abiline Ploesum arvas, et miks peaks keegi teine neid suuremaid summasid saama, kui tema neid samuti väga hästi võib tarvitada. Et tolle suurema osa voolu enda poole juhtida, muutus ta haruldaselt truuks — kontoris istujaks. Näis, nagu polekski tal muud maailmas olemas kui töö, ja kui seda ei leidunud, siis lihtsalt istus kontoris kas või ajalehe taga. Ülema korter asus küll samas majas kohe üle eeskoja kontoriruumide vastu ja postiljonidele oli käsk antud valvekordadel kohe ülem välja kutsuda, kui mõni suurem saks väljaspool teenistusaega väärtsaadete operatsiooni vajas, aga härra Ploesumi kontoris olles langes tihti see väljakutsumise tarve ära, sest tulija pöördus esijoones ikka kohe tema poole. Tema aga, oma suhkurmagusa naeratusega valmisolekut näidates kas või ilma seebi-

tamata külastajale naha alla ronima, võttis kõik postilepandavad väärtsaadet teenistusvalmilt enese kätte, töötades neid järgmisel hommikul kohe ülemale üle anda. „Kviitungi saadan teile kihelkonna postimehega kätte.“ No muidugi, miks mitte. Nii oli Ploesumil pea igal hommikul ülemale mitu rahakirja või pakki postile võtmiseks üle anda. Et ta ise liht- ja tähtsaadete ning ajalehtede alal töötas, siis oligi tal alati, millega ümberkaudseid suurnikke teenida. Ainult väärt- ja pakisaadetisi ei saanud ta väljastada, kuna need olid ülema hoiu all luku taga.

Sellise jootraha teenimise sihiga alandasid siis nood härrad riigiametnikud end kelneri, portjee või koguni jooksupoisi astmele ja võistlesidki veel selles, kes neist suudab noid rahasid rohkem välja lüüa. Muidugi oli selles omajagu süüdi ka riik ise, kes võrdseil kohtadel teenivate ametnikkude vahel nii ülekohtust vahet tegi, et ta kohalikule aktsiisülemale, nagu mulle üteldi, 150 rbl. kuus maksis, samal ajal kui postkontori ülem kõigest 56 rbl. palka sai.

2. Skandaal.

Nii edenesid siis konfliktid soodsal pinnal ja ulatusid paaril korral kaebus-tena isegi ringkonnavalitsusse. Kuni skandaal tuli, millele enam nime ei mõistnud anda ja millesse ka mindki mässiti. Lugu oli järgmine.

Ühel talvisel hommikul, minu olles veel õpilane, andis abiline Ploesum jälle ülemale üle terve rea väärtsaadetisi, mis ta eelmisel õhtupoolikul mitmelt isikult vastu oli võtnud. Andis saadetised ja raha, tasus postimaksud ja sai vastu kviitungid, kõik nagu kord ja kohus. Et ka publikut rohkesti oli, kees töö kihinal ja mul oli kõva tegemist saadetiste raamatusse kandmise ja kviitungite kirjutamisega. (Noil aegadel oli see töö veel märksa üksikasjalisem ja keerukam kui nüüd.) Kiire töö tõttu eksisin ühes lakikviitungis saadetise sisenduse numbrimärkimisega. Parandasin selle numbril lihtsalt üle ja andsin ülemale. Tema, kas parandust mitte märgates või sellisele kõrvalisele asjakesele nagu viiekopkiline lakikviitung mitte suuremat tähtsust an-

des, oli selle edasi andnud. Kviitungi vastuvõtja oli aga õnnetuseks Ploesum. Nüüd löi välk sisse. On veel praegu silmis, kuidas ta kontori esimesest toast, mis tagatoaga väga avara seinavausega ja ühe uksega ühenduses oli, tagatuppa tormas, ise näost punane, sõnadega: „Imeju čestj doložitj, gospodin načalnik, čto zdesj vōdana surgučnaja kvitancija s ispravlennōm noomerom —“ „Mul on au teatada, härra ülem, et siin on lakikviitung välja antud parandatud numbriga.“ Ja siis algas. Nagu ikka, isegi publiku kuuldes. Ülem muidugi minult küsima, miks ma numbrit parandanud. Seletasin, et lihtsalt olin eksinud ja sellepärast parandasin. (Ploesum arvas muidugi, et ülem ise oli mõne vōdra kviitungi ümber parandanud.) Oli seal küll varemgi skandaale olnud, kuid see madin löi kõik senised üle. Ega see kviitung ükski olnud, mille pärast Ploesum kisa löi: tal olevat terve kuhi igasuguseid tõendeid ülema ebaaususe kohta. Ja nüüd ta paluvat ringkonnaülema poolt asja uurimist koha peal.

Kaebus läkski, ja küllap seekord nii vägev, et tõesti revident kohale saadeti. Tagajärg oli, et Ploesum Vōrust teisele paigutati, nimelt kontoriülema abilise kohalt ametnikuks. Ülem Woiszwillo sai peapesu. Mul kannatada ei tulnud.

Tülisid, nagu ülalkirjeldatud, tuli noil aegadel postkontorite ülemate ja abiliste vahel õigegegi tihti ette. Et ma ise üht vastikumat neist näinud olin, siis ei võinud ma neid ka hiljemgi sallida. Kui Eesti iseseisvuse algaastail ühes kontoris samalaadsed tülid tekkisid, hoiatasin ma tülitsejaid ja, kui õieti mäletan, ringkirjaliselt ka kõigi teiste kontorite teenijaid, et ma säärestel kordadel mingit nalja ei mõista ja et abiline isegi siis, kui ülem läbi ja läbi süüdi peaks olema, tolles kontoris ülema kohale ei pääse. Ja tõesti, meil ei olnud selliste asjadega palju tegemist.

Tolleaegseist mõisnikest.

1. Üks von Glasenappe.

Ploesumi asemele saadeti meile ülema abiliseks keegi Vassiili Aleksandrovič Golubev. Niisiis venelane. Sellepärast, kui Golubevi määramise kohta paber saabus, ütles ülem kohe kõigile kontori teenijaile: „Kuna nüüd, härrased, meile ve-

nelane abiliseks tuleb, siis peame tähele panema, et me edaspidi omavahel enam saksa keelt ei tarvitaks.“ — „Muidugi. Iseenesest mõista,“ nõustusid teised. Sellest näeb lugeja, kui hilja veel mõnes riigiasutises Baltimail saksa keel „esimeseks keeleks“ oli.

Golubev oli hoopis teissugune mees kui Ploesum. Muidu keskpärane inimene, oli tal ometi niipalju selgroogu, et ta mõisnikkude ees kassiküürusid ei teinud. See tõstis teda meie silmis Ploesumist märksa kõrgemale.

Olid seal Luutsniku ja Rogosi mõisate omanikud von Glasenapid. Mõlemaid enam hästi ei mäleta, aga üks neist, vist Luutsniku oma, lühedapoolne jässakas mees, oli kehastatud upsakus ise. Mitte üksnes upsakas, vaid ka toores oli ta oma käitumises iga mitteadlikuga. Sellele mehele oskas Ploesum oma mesimagusa hääle ja kassiküürudega hästi meeldida. Ja niisiis oli otsekui traditsiooniks saanud, et kõik nood Glasenapid ja Ko kontorisse ilmudes ise abilise tööbarjääri väravakese haagist avasid, sinna taha läksid ja sorteerimiskapist oma korrespondentsi võtsid, kui Ploesum mõnd teist suurt saksa teenides kohe üles hüpata ja neid teenida ei saanud. Ega laual sorteerimiselgi olevad kirjad säärase külaliste sõrmitsemise eest kindlad polnud.

Nüüd aga asus sinna barjääri taha teine mees, Golubev. Ta teenis igauhte ise, kuid ilma naha alla tikkumata. Ja barjääri taha ei lasknud ta enam ühtegi vōrast hingelist. Ta oli juba meil mõne aja töötanud ja arvatavasti tundis küllalt ka von Glasenappi, kui see kord jälle kontorisse ilmus. Ilma teretamata, müts peas (noil aegadel oli p. t. asutistes pea paljastamine sunduslik) ja ilma kellelegi sõna lausumata avas ta barjääri haagi ja astus sorteerimiskapi poole. „Kudaa?“ (kuhu?) küsis Golubev kurjalt oma kohal töö juures istudes. See ei võtnud küsimust kuuldavakski, vaid astus veel sammukese kapi poole. „Mina küsin teilt, kuhu?!“ pöörutas Golubev nii, et kontor kajas. See pani upsaka von'i siiski peatuma. „Oma korrespondentsi võtma,“ vastas ta jämedalt. — „Siis küsige, mis teile vaja, kuid hoidke omad näpud eemale! Siin toimin ainult mina!“ sõnas Golubev rangelt ja läks talle korrespondentsi kätte andma. Meil teistel oli kõigil tuline hea

Kõige õigem on tellida „Postisarve“ aasta lõpuni.

meel vahejuhtumi üle, kus ametivend rumaluhkele mõisnikule nina pihta andis. Ülemat kontoris ei olnud; ei tea, millise näo küll tema oleks teinud.

Tollestsamast von Glasenapist jutustab endine Luutsniku metsaülem hr. E. Kert, Tallinna pakikontori naisametniku proua Helene Kerti abikaas, järgmise loo:

Von Glasenapp sõitnud kord talvel sügava lume ajal kuski postmaanteel, kutsar kõrgel pukil hobuseid juhtimas. Tee olnud hangedesse tuisanud ja sõidujälgede kohalt kõrge ning kitsas, nii et vastutulevaist sõitjaist raske olnud mööda pääseda. Talle sõitnud teel vastu riigi post. Sellele pidi iga sõitja teed andma, oli ta kes tahes. Glasenapp aga ei arvanud heaks seda teha. Nähes, et kutsar tahab postile teed anda, keelanud ta seda tegemast, käskides otsesuunas edasi sõita. Postipoiss hüüab v. Glasenapi kutsarile, et see postile teed annaks, Glasenapp aga kordab kategooriliselt oma keeldu ja tõmbab taskust revolveri ning ähvardab sellega postipoissi tulistada, kui too mitte teed ei anna. Postikaaslasel postiljonil oli ju ka alati revolver võöl, see oli aga posti kaitseks kallaletungi korral, mis pidi ta aga nüüd tegema? Tulistama? See tundus talle ometi liiga palju olevat. Jäi vaid jõhkralt aadlikule järele anda ning kõrvalt mööda sõita.

Ja säärased upsakuse ning tooruse kehasused lugesid endid kõigist teistest inimestest paremaiks, õilsamaiks!

2. Saksa korporandid.

Ühel pühapäeval hommikupoolel 1894. a. suvel olin koolivend Kiisaga ja postiljon Popkoga kontoris valvekorral. Tulid sisse kaks saksa üliõpilast värvimütsides. Astuvad vaheseina avause juurde, mis tagatoas toimuvale operatsioonidele barjääriks on, hakkavad telegrammi kirjutama, ja üks küsib kontori ülema järele. Mina vastasin küsimusega: „Kas te ei võiks mütsid maha võtta?“ — „M-o-ž-n-o“ — v-õ-i-b“ — vastas üks neist venitavnõökavalt, ent kumbki ei teinud selleks liigutustki. „Noh, siis palun seda teha,“ sõnasin ma. — „Aga mis see teisse puutub?“ vastati mulle teravalt. — „Ma palun riigiasutises, kus keisripilt ripub, mütsid maha võtta!“ ütlesin nüüd juba karmilt. — „Aga kui meie ei taha?“ sorkas üks neist vastuseks. Ma astusin tubade vaheukes juurde ja käsutasin esimeses toas olevat kirjakandjat Popkot. „Aidake

GEORG KUUSKEMAA,

Tall. Peapostkontori vanemametnik

Jooksvad arved, kaitseliit ja ehituse materjal — ta tänapäeva huviobjektid;
rivikindral, kinnisvara omaniku raskekaal — ta „tuleviku muusika“ projektid.

neil mütsid maha võtta!“ Popko vaatas üliõpilaste poole, siis minu poole, kuid nähes, et mul tõsi taga on, hakkas üliõpilaste poole astuma. Need jätsid oma kirjutamise kus seda ja teist ning taganesid „võidukalt“ uksest välja. „Võidukalt“ sellepärast, et nad mütse ometi maha ei võtnud, kuid seda toimingut ka Popko hooleks ei usaldanud. Popkol ja Kiisal oli loo üle ülihega meel, esimesel muidugi veel kahekordselt, kuna tal mitte tarvis ei olnud nende nooruritega, kes mõlemad temast pikemad olid, käsitsi kokku minna. Mina aga värisesin veel ärevusest tükk aega järele.

Muidugi polnud mitte keisripilt mu käitumise peapõhjuseks, vaid upsakate saksa-keste poolt osutatud põlgus asutise ja tema teenijate ning kehtiva korra ja traditsiooni vastu.

Noorurid olid kohe kontoriülema korterisse läinud ja loo talle ära kaevanud. See tuli ärevusest puhkides mult aru pärima. Jutustasin kuidas oli. Puhkis teine küll, aga teha polnud ka midagi. Keisripilt kaitses.

(Järgneb.)

Kevadist reportaaži Kellamäelt

Seekord ma ei adresseeri omi ridu Künkaküllä nagu mullu, kui arutlesime naabriga probleeme teemal moraal ja heanaaberlikkus siin- ja teispool luuki. Nüüd ajame omavahel niisama veidi piibujuttu sellest ja teisest.

Sest tähtsaid jutte kuuleb niikuinii iga päev raadiost, eriti motiivil, et üks ütles ja keerutas ning teised siis kooris kommenteerivad, dešifreerivad, resoneerivad ja aina analüüsivad ja uurivad, mis ta nüüd ikka ütles ja mida veel ütle mata jättis! Et kas jäi „uks lahti läbirääkimisteks“, või on viimne kui pragu ja pilu kinni pörutatud ja horisondilt juba kerkimas „rahuinglite“ tiibade kohin...

Imelik jah see raadiosajand. Ega nüüd ükski üllatus olegi enam õige üllatus. Sest aastate viisi on inimese vastuvõtuvaimu taotud ja toidetud aina verivärskete uudistega, millest üks ikka rabavam teisest, ja kui peakski mikrofonu hütama mistahes uut ja pörutavat, siis kuulajaskond reageerib sellele endastmõistetava „nojah'ga“, et „seda oli arvata jah“. Seisukord on nüüd umbes nii nagu vanadel eestlastel: täna põletan alet ja kavatsen külvi, homme — noh, homme kas külvan või taplen siin või teispool kodupiiri.

Kuid ega see natuke ärevust nii talumatu tundugi, kuna vaim on valmis — radio ergutusel. Nüüd on eestlasel ometi ka jälle põhjust olla üksmeelne ja tunda sedagi, et oma riiki on ikka armas ja hea küll! Päril selge, et vaevast tuleb visadus ja elujõud, justkui mereäärsel männil — haraline ja okslik teine ja juured kui mulda tinutatud ning tuuled-tormid ainult raputavad, kuid ei murra.

Nii selle ajavaimuga nüüd, millal sajad miljonid inimõnned on mõne ainsa võimsa meelevalle all ja kaastunne näib olevat muutunud — viletsate vooruseks.

Kuid ärgu mõeldagu, et meil siin Kellamäel põetakse mingit hirmutõbe ja ainult sellest kõneldakse nagu pealinna kohvikuis. Ei, siin pole selleks aegagi. Talumees harib põldu nagu ikka, hoides vahest ainult kõrva kikkis, poe mees ei mõtlegi hinnatõstmisele, sest mis mõtet oleks sel juhul krõbiseval paberil, ja ametnik-rahval pole niikuinii kevadel aega muuks kui tööks, toiduvõtmiseks ja jälle tööks.

Postlase kevad — üks see ole alati nii, et „hoolt saab hobune vedada“. Algab see juba märtsis, millal jooksevigi töö annab graafiku kõrgeima samba, — algab ettevalmistustega uute registreeritute ja raamatute, kaante ja kaustade, arvete ja aruannete alal ning saavutab kulminatsiooni aprilli esimesil nädalail koosseisu kalku-

leerimise tähe all. Siis, kui peale pinevat ja põnevat tööd arvude ja lisade „laboratooriumis“ saabub pidulik hetk, millal võib kuulutada: „koosseis annab x koma y“, siis iga kuulja ning nägija suust kostab kergendav ohe:

„Jumal tänatud. Elagu väljavaated tööjõu juurdesaamiseks!“

Kuid pinevaim töö Kellamäel ja teistes temaatolistes südamaa asutistes, kuhu ei ole kuulda rongi huikamist ja kust post väljub ainult äripäeva varahommikul, pinevaim töö sellistes „seljataga“ asutistes oli tänavu südaööl vastu uusaastat, s. o. 1. aprilli. Miks? Aga seepärast, et kalendrimeistrid tänavu olid määranud aruannete suhtes kriitilise 3. aprilli esmaspäevasele päevale, mispärast, kui ümbrikud poleks läinud teele laupäeva hommikul vara, jõudnuksid nad pealinna alles viiendaaks, mis tähendaks hiline mist (põhjendamatu!) kahe päeva võrra... Mobiliseerisin siis terule Kellamäe „stati“ kuke esimese laulu ajaks kontorisse, ja kui seinakell oli auväärsest kuulutanud kuupäeva vahetamist, siis läks lahti igal arvelaual üks hirmus kärin ja ragin...

Muuseas, assistendid mul alul veidi küll nurisesid ja sosistasid tagaselja, et ülemus teenib kannuseid. Kuid ma käratasin, et tehke siis pealegi homme, kui tunnete, et teile liiga tehakse; kuid siis sõitke homme või ülehommeme omal kuul postirongi ajaks jaama. Sellest aitas, ja Kellamäe aruanded olid samal ajal seal, kui nendegi omad, kel oli aega kaks pikka päeva rohkem.

Möödamannes mainin veel, et samalaadilisi „streigihakatusi“ ilmneb Kellamäel ka muul ajal, kuid ikka siis, kui esimene pühapäev on kalendris pandud nr. 1 või 2 alla. Neil kordadel on alati targutamist öö- või pühapäevarahust ja mulle käiakse ükslugu hinge peale, et tehku ma ettepanek, et Kellamäe ja teiste temakauguste asutiste aruannete esitamise tähtajad saaksid teatavil kuudel ühe- või kahepäevase „moratooriumi“.

Kuid mina küll seda asja ei algata. Sest siis võib-olla tekiks mul endal jälle muid tahtmisi. Nagu keskjaama öövalve küsimuses, mis lasub mu turjal (õigemini küll mu kõrvul ja jalul) kui kuri uni ja äraseletatult tähendab mulle aastast 335 üksteisele järgnevat ööd „maratoni“ voodi ja kommutaatori vahel. Peale selle tähendab see veel üksteist kuud (puhkekuu maha arvatud) tondi tagaajamist paralleellinidel, juurde arvamata äikeseööd, millal sisenduslaual on öö otsa maksuta illuminatsioon (kui kena!) ja keskjaama klapid lõövad mar-

jast, et ära asutagi tukkumist. Kui sa aga säärase õise „mahtra“ järgi kavatsed päeval pikutada, siis on see „utoopia“ — töökava, klientide, tubase telefoni, kaasleiblaste ja kõige muu maailma mürina ja kärina saatel, mis mõtelnud magamiseks välja just õõ, aga mitte päeva! Lisaks muule see kommutaator tähendab mulle veel 48 nädalat igaõist sunniviisilist kodusisustumist ja keeldumist igast peost, pulmast ja muust, sest minu rahva hulgas pole ühtegi säärast ennastohverdavat kaastundlikku, kes võtaks vaevaks tulla või olla õhtul peale kella 10 kas või kuu jooksul ainsa korragi minu eest vabatahtlikult keskjaamas, kuigi on diivan ja kõik... Sunniviisil olen mõned korrad katsetanud, kuid vastuseks saadavad viludad ilmed mõjuvad tüütavalt, mispärast pean paremaks tolle kurikuulsa telefoni erimaksuga ainult ise „rikastuda“...

Nüüd peaks vist varsti suvi saabuma, sest kuulen arutlusi puhkustekava ümber. Järelikult on tulemas tagasi ka see kõige tähtsam arvatuks sinna juurde kuuluva %-ga. Jah, see igatsetud %! Et kas jätkub sellest kogukonnamaksu ja tulumaksu, jalgratta- ja kutsumaksu katteks, või tuleb võtta lisa perenaise säästsummadest, mis varutud tütre kleidi ja poisijõnglaste jalgpalli jaoks. Kuid pole viga, ega ma ole kongress, et võiksin nuriseda. —

Kevad ja suvi ongi selle poolest hea asi, et siis ei ole aega nuriseda: programmis seisavad sadat sorti remondid ja nende teostamised, meistrite otsimised ja kauplemised, teenijate kombineeringud puhkuste, sünnituste (pardon!) ja ravimiste pärast, postivedajate hilinemised heina-aja tõttu ja võitlus kärke vastu, kes otse vihaga ründavad avatud aknaid, — ja iseendal — kapsamaa ja kirjatalude harimine (viimastele muidugi kurja nägu näidates, et ei tekiks arvamust: härra teeb lõbusõitu.)

Seega ma lõpetangi, lauldes viisil: „Kes ei aja tööd taga, seda ajab töö taga“.

Kellamäe ISE.

P. S. Mul ei ole midagi selle vastu, kui mõni leplik ja mittepaljunõudlik ametivend suvatseb mind oma visiteerimisega tunnustada loodetava suve jooksul. Koguni vastupidi: soe käepigistus, õomaja ning mõni tund heanaaberlikku vestlust on igale garanteeritud (rohkem pole mina ise kuskilt midagi soovinudki). Nii et — palun!

Address: Asula. Paksult telefonitrate. Ja sealn silt:

POST-TELEGRAAF-TELEFON

Tervitades sõbralikult ja solidaarselt

Sama.

Kutseühingu Tallinna osakonna juurde luuakse laskuring

Juba mõnda aega liikus postlaste-kaitseliitlaste hulgas mõte asutada laskuring. 12. mail tulidki algatajad kokku asutamiskoosolekuks. Koololeku tähtsaimaks päevakorrapunktiks oli kodukorra koostamine. Kuna kodukorra „kondikava“ oli juba varem valmis, siis peale mõningaid parandusi ja täiendusi otsustati nimetatud kodukord esitada kutseüh. Tallinna osakonna juhatusesele kinnitamiseks. Kodukorra kinnitamisega alustab ring tegevust, algab ka liikmete vastuvõtmine. Liikmeiks võivad ostuda kõik postlased-kaitseliitlased. Liikmeid võtavad vastu Postitalituses hr. Böstrov, Telefonivõrgus hr. V. Taimre ja Peapostkontoris hr. Jaagusoo. Liikmemaksuks on määratud 1 kr. aastas.

Ringi tegevusse puutuvaist tähtsamaist üritustist võiks märkida postlaste igaaastast laskevõistluse korraldamist, mis alates käesolevast aastast uutele alustele viiakse. Tänavusele võistlusele asetatakse esmakordselt rändauhind, mille annetas Postiteen. Hoiu- ja Laenukassa. On kavatsusel teostada veel võistlusi sportpüssidest ja püstoleist, ning võistlusi teiste asutuste vastavate ringidega.

Laskuring loodab, et postlased-kaitseliitlased asjasse täie usaldusega suhtuvad ning loodab enda ümber koondada suuremal arvul laskehuvilisi postlasi.

V. T.

UUDISEID SOOMEST.

Soome Postiametnikkude Kutseühing

„Suomen Postiyhdistys“ pidas k. a. 25. ja 26. märtsil, Helsingis aastakoosoleku, kus muuseumi kõne all oli ka sidemete loomise küsimus Eesti postiametnikkonnaga. Nimetatud ühingul on üle 600 liikme.

Ühingu häälekandjaks on ajakiri „Postitorvi“ (Postisarv), mille peatoimetajaks on Kotka linna p.-t.-kontori ülem Axel Barck.

(„Postitorvi“ nr. 3—1939) J. B.

7-mes Põhjamaade Postlaste Kongress

peetakse tänavu Taanis, Kopenhaagenis 8—10 juunini. Osavõtivate maade esindajate arv on piiratud: Soomest — 40, Rootsist — 120, Norrast — 100, Taanist ning Islandist — 200. Osavõtu maks on 20 taani krooni.

(„Postitorvi“ nr. 3—1939) J. B.

LÄTIST.

Telegrammide sisu arvustik.

Läti postitalitus korraldas statistika telegrammide sisu kohta. Loetledes teatud arvu telegramme Riias ja provintsis, selgus, et sisult oli nende % järgmine:

	Riias %	Provintsis %	Kokku %
Tervitustelegramme	58	72	65
Leinasisulisi	4	4	4
Muid erateateid	32	20	26
Ärilisi	6	4	5

Tervitustelegramme oli 46% saadetud harilikel ja 19% ilutähikuil. Ilutähikuist saadav tulu läheb läti tiisikuse vastu võitlemise seltsile. Täht maksab 1,10 latti, millest postile jääb ainult 10 santiimi. Ilutähikuid on 20 liiki, esitades mitmesuguste maaliteoste mitmevärvilisi reproduktioone.

FILATEELIA

MARGIUUDISEID

LEEDU.

Vabariigi 20. aastapäeva mälestuseks on s. a. 15. veebruaril käibele lastud 4 postmarki: 15-c. punane, 30-c. roheline, 35-c. lillapunane ja 60-c. tumesinine. Nendest 15- ja 35-c. on kujutatud Leedu iseseisvaks kuulutamine Asutava Kogu poolt 16. II 1918. a., teisel esiplaanil president A. Smetona, tagapool — vasemal varem, paremal iseseisvuse ajal püstitatud muuseumihoone.

SAKSA.

Berliinis 17. II kuni 5. III s. a. toimunud rahvusvahelise auto- ja mootorsõidukite näituse puhul on lastud müügile eripostmargid: 6+4-pf. roheline, esimeste Benz (1885) ja Daimler (1886) jõuvankrite kujutusega, 12+8-pf. punane, Saksa „Auto-Unioni“ ja „Mercedes-Benz“ võidusõidu-autode kujutusega ja 25+10-pf. sinine, rahvasõiduki kujutusega.

Mõõdud 27,5×32,8.

Marke on müüdnud piiratud arvul: igale näituspileti (hind 1 mk.) omajale 2 seeriat.

Lisamaks 4, 8, 10 pf. läheb juhi käsutusesoleva kultuurifondi heaks.

Aden (Briti valdusala Lõuna-Araabias) ja tema postmargid.

Aden, mis geograafiliselt kuulub Jeemeni-Araabiasse, moodustab endast sadamalinna Punase mere lõunaosas. See on India ookeani Gibráltar. Siin on tegemist kaljuga, kustunud vulkaani kraateriga, kus päike kõrvetab põrgulikult ja kus mage vesi väärib rasket kulda. Üksikud kaevud annavad kitsilt sogsast 40° vett, millele elanikud on sunnitud lisa hankima merevee destilleerimise teel.

Ometi need ebameeldivad asjaolud ei ole takistanud Adenil omamast aastate jooksul tähtsust Idamaa kaubanduse ristlemiskohana ja üles kihutamast

arvukate konkurentide ihasid tema omandamiseks. Kuid Adeni saatuse määrajaks kujunes juhuslik röövakt. 1838. a. ümbruskonna araablased pidasid kinni ja röövisid paljaks ühe inglise laeva. Selle teotuse eest kättemaksimiseks ilmus peatselt kohale kaks inglise sõjalaeva 700 mereväelasega kapten Haines'i juhitud. Lühikese pommitamise järele linn alistus. Lahadj sultan rahuldus tekkinud olukorraga, sest kapitulatsioon tõi temale viisaka eluaegse aastasissetulku ja siitpeale kuulub Aden Inglise valdusse.

Varemalt olid Adenis tarvitusel India, kuid alates 1. IV 1937 on seal käibele lastud omaette postmargid. Nüüd on Adeni valdamise mälestuseks välja lastud uus 12 väärtusest koosnev margiseeria, millest allpool: 1 a(nna) — Adeni sadam, 3 a. — vallutamine 1839. a.

RUMEENIAST

Annulleeriti ametnike sooritatud eksamid.

Seoses läinud aastal Rumeenias läbiviidud posti uuestiorganisatsiooniga annulleeriti nüüd terve rea postiametnike eksamid, mis nad olid sooritanud kõrgenduse saamise sihiga. Nende hulgas on ka terve rida ametnikke, kes teeninud juba postil 15—20 aastat. (Nähtavasti on siin olnud mõõduandev üldhariduslik tase, sest isegi Rumeenia postitalituse ametnikest omasid väga vähesed keskkooli haridust. Toim.).

Kuidas Rumeenias postiljoniks saab

Bukaresti ajalehed teatavad skandaalsest meelehea võtmise „kombest“ Rumeenia postitalituses. Nimelt pidi iga mees, kes tahtis saada postiljoniks, viima postitalituse n.n. alama teenistuse juhatajale kingina vähemalt ühe sea ja 10.000 kuni 20.000 leid rahas. Nagu juurdlusel selgus, oli viimaseil aastail selle „tariifiga“ võetud teenistusse üle 200 postiljoni.

Ümberkorraldusi postil

Rumeenia liiklemisministeeriumis töötatakse välja uut postikorraldust, mis peaks tooma hulga paremusi võrreldes praeguste postioludega. Eriti suuri muudatusi kavatakse ette võtta posti laialikande alal. Eeskujuks on võetud eeskätt Pariisi postikorraldus ühes seal tarvitusel olevate masinatega ja meetoditega. Edasi kavatakse postivedu Tšehhoslovakkia eeskujul nüüdsest peale teostada ainult maanteil, et saavutada maksimaalset kiirust posti kohale toimetamisel. Uuendused püütakse kehtima panna postitakse suu- rendamata.

Reorganiseerimise tulemusi postil.

Tänavu toimunud ümberkorraldamine postil tõi muuseas järgmisi muudatusi: postiasutiste arvu suurendati 1789-le; peale selle teotsevad sõjaväega koos 20 telegraafikontorit ja 4 raadio- saatejaama. Postpaki senist ülemmäärat kõrge- ndati 5 kilolt 10-le.

Personaalt nõutakse nüüdsest peale kõrgemat hariduslikku taset, kuna seniseist postitalituse

ametnikest enamik omas vaid 2—4 klassi gümnaasiumi haridust. Seda ei loeta nüüd enam küllaldaseks ja uutelt teenistusse astujailt nõutakse enam haridust.

Lõpuks — uue korra kohaselt vähendati teenistusjärke 167-lt (!) 38-le ja tasude redeli astmestikku 443-lt (!) 80-le.

USA

Postivagunite asemele postiomnibused.

USA raudtee-postiametnike ühing tegi postitalitusele esitise, milles soovitakse neil liinidel, kus omnibus ähvardab raudtee välja tõrjuda, asendada postivagunid postiomnibustega. Esitises kirjeldatakse üksikasjaliselt posti läbitöötamise võimalusi sõitvas omnibus. Töötamine omnibuses olevat sama hästi võimalik kui vaguneiski. Saksamaal olevat postiomnibused käigus juba ligi 10 aastat.

Esijoonel olevat mainitud postivahetamise moodus vajalik selleks, et post suudaks pidada sammu liiklemise uue tempoga.

Kirjakandjate kandami raskusest

Postiteenijate ühing esitas postitalitusele soovivaavalduse, milles palutakse kindlaks määrata kirjakandjate kandami raskus, kuna praegu ei ole selleks ettenähtud mingit ametlikku määra. Ühing esitas omapoolse kandami ülemmäärana 30 naela.

Postitalituse poolt määrati kirjakandja kandami ülemmääraks 35 naela.

RAADIO

Taani töölised-raadiokuulajad hästi organiseeritud.

Taani on maa, kus tööliiklasklassil on õige suur mõju ringhäälingu töös ja juhtimises. Selletõttu on taani ringhääling ka sõna tõsisel mõttes kõige demokraatlikumalt korraldatud ringhääling kogu maailmas. See on saavutatud sellega, et taani ringhäälingu kuulajad on organiseerunud peagu sajaprotsendiliselt. Nii olid töölised-raadiokuulajad aasta tagasi organiseeritud 373- messe organisatsioonid, mille liikmete koguarv oli 120.000. Eriti suurt kuulajate-liikmete juurde- kasvu on organisatsioonid aga näidanud just viimasel aastal.

Norras

oli möödunud aasta lõpuks ümmarguselt 341.000 maksulist ringhäälingu kuulajat.

Eelmise aasta lõpu alustas tegevust Norra lühilaine saatja, mis igal ööl ühe tunni jooksul saadab erikava välismaa norralaste jaoks.

Meie juubilarid

Ado Pitka, Postital. sekretär

Ado Pitka

30 a. postiteenistuses

K. a. 14. mail täitub 30 a. teenistust postiametkonnas Postitalituse sekretäri Ado Pitka'l.

Juubilar on sündinud Saaremaal. Lõpetanud Kaarma õpetajate seminari ja Kuressaare linnakooli täiskursused.

Õppinud postiasjandust Kuressaare postkontoris. Nimetatud 14. mail 1909. a. postiametnikuks Liibavi, kus teenis kuni sakslaste Kuramaale tulekuni, s. o. aprillikuuni 1915. Edasi endisel Vene valitsuse ajal teeninud postiametkonnas Rezekne's, Võnnus, Riias ja Tallinnas.

Saksa okupatsiooniajal elunes Tallinnas. Okupatsioonija lõpukuudel võttis osa „Kosmoses“, V. Karja tän. Tallinnas, vahetevahel peetud nõutlemistest tulevase Eesti posti eelorganisatsioonise asjas.

Veel enne ametlikku posti ülevõtmist saksa okupatsioonivägedelt astus Tallinna omakaitse ja viimase organisatsiooni liikmena võttis osa valvapidamisest Vene tänava postimaja juures, ülesandega takistada saksa sõjaväelastel Eestist ära viia endist vene postiametkonna varandust.

Eesti posti teenistusse astus juubilar 13. novembril 1918. a., s. o. ametkonna tegelikul sünnipäeval.

Algusest peale töötab postiametkonna keskasutise juures personaali värbamise ja ametisse nimetamise korraldamise alal. 1929. a. lõpul nimetatud Postitalituse sekretäriks, millises ametis praegugi parima terve ja energiakülluse juures edasi töötab.

Juubilar on oma hoolsuse, õigluse, erapooletuse, vastutulekuse ning tagasihoidlikkuse tõttu kogu postiametkonna teenijaskonna sügavaima lugupidamise ja õiglase tänutunde pälvinud.

„Postisarve“ toimetus kasutab juhust omalt poolt käesolevate ridadega juubilarile edaspidiseks tööks õnne, senist tööindu ja tervist soovida.

Mart Riimaste

60-aastane

Juubilar sündis 3. aprillil 1879. a. Kabalas, Viljandi maak. Lõpetanud Eesti Aleksandri linnakooli. Postiametkonnas teenib 1902. a. saadik. 1903.—1915. a. Haapsalus, esiteks ametnikuna, siis abilisenä. 1916. a. abiliseks Rakveres, kust määrati Riia linna 8. kontori juhatajaks. Riia postiasutiste Sise-Venemaale evakueerimise teeb M. Riimaste kaasa, kust hiljem uuesti Haapsallu komandeeritakse. Vabariigi algaastail organiseerib juubilar Läänemaa postivõrgu. Alates 1919. a. Haapsalus postkontori ülem. Kohapeal tegev mitmes organisatsioonis.

Hällipäeva hommikul, s. a. 3. aprillil anti kontori teenijate poolt juubilarile üle kingitus ja õhtul korraldati postiteenijate suvilas ühine teelaud. Rohkesti tervitusi saabus juubilarile telegraafi teel.

M. Riimastet lähemalt tundes ei suudaks arvatagi, et tema on juba jõudnud 60. aastatesse, sest tema vaimuvärskus ja töötahe annab mõnelegi nooremale kümme silma ette.

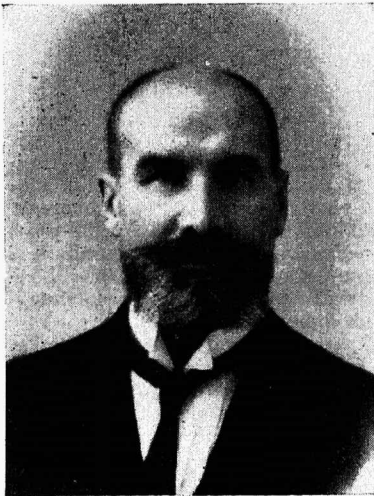
Tähelepanuväärne on M. Riimaste töö ka väärtuslike materjalide muretsemisel Postimuseumile.

Jätkugu juubilarile veel paljudeks aastateks senist õiglast meelt ja jõudu tema vastutusrikaste ülesannete täitmisel.

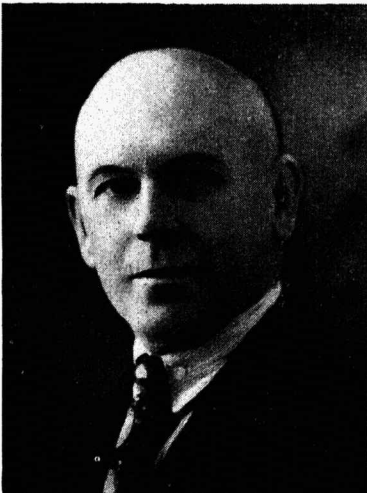
Mart Limberg

30 a. postiteenistuses

Juubilar algas teenistust postiametkonnas 14. mail 1909. a. Paldiski Postkontoris. 1910. aastal määrati

Mart Riimaste, Haapsalu Ptk. ülem

Mart Limberg, Haapsalu Ptk. ülema abi

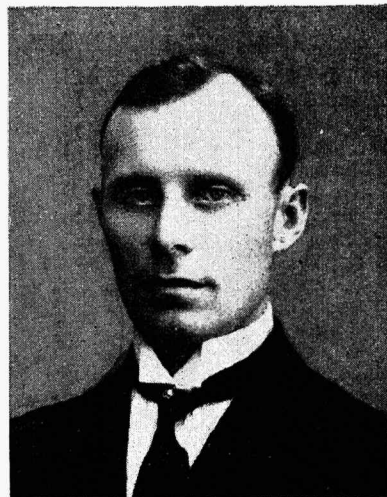

M. Limberg Haapsalu Postkontorisse, kus ta tänaseni on teeninud. Viimane asjaolu on isegi tähelepanuväärne, sest neid teenijaid, kes pea kogu teenistusaja ühes asutises mööda saatnud, leidub meil väheseid.

Mart Limberg on sündinud 1. VI 1886. Järvamaal Väätša v. Kõljala talus. Lõpetanud Paide linnakooli. Heatahtliku administraatorina, väsimata töömehena ja tubli sõbraliku kaasteenijana, — kellel ka kõige räbalamal momendil on oma portsjon huumorit tagavaraks — on juubilar ära teeninud üldise lugupidamise nii ülemuse, kaasteenijate kui ka postiklientide peres.

Peale selle on M. Limberg agar kaitseliitlane (laske-rajal laseb alati märklaua keskele!) ja tegev mitmes organisatsioonis, neist mõnes kogu Haapsalus elamise aja.

Soovime M. Limbergile tema tähtpäeval palju tervist ja tahet rahva ja seltskonna teenistuses.

Georg Morrisson, Pärnu Ptk. v.-post.

Georg Morrisson

25 a. postiteenistuses

Pärnu Ptk. vanempostiljon Georg Morrisson pühitses s. a. 28. aprillil oma 25-a. teenistusjuubelit. Lugupeetud juubilar on sündinud 18. 07. 1888 Enge vallas, Pärnumaal, Sepa-Jüri talus. Üldhariduse saanud Enge valla- ja Udvere kihelkonnakoolis. Algas teenistust postiametkonnas 28. 04. 14 telegrammikandjana-kojamehena Pärnu Postkontoris. 14. 08. 1916 nimetati postiljoniks samasse kontorisse. Lugupeetav juubilar on üks neid meie postiametkonna pioneere, kes esimestena algasid teenistust omariikluse algpäevil Pärnu Postkontoris. Ta on üks neid mehi, kes kunagi ei mornitse ega kaeba postikoti raskuse üle. Ta on maast-madalast harjunud raskustega ja on alati lõbusas meeleolus, ka siis, kui elumured pigistavad ja rõhuvad. Vaatamata elatud aastatele ja mahatambitud 180.000 km on lugupeetud juubilar küllalt veel noor ja elurõõmus, et võistelda nii töös kui ka bridžimängus temast aastate poolest palju noorematega. Alati rahulik, asjalik ja kainelt kaaluja, nii võime teda kohata ka elu keerulisemal momentidel.

Kaasteenijad, hinnates juubilarit kui üht eeskujulikumat kolleegi, kaaskodanikku ja kauaaegset inukat tegelast kutsetegevuse alal, tähistasid seda sündmust õmavahelise aktusega, kus juubilarile üle anti väike mälestuse.

Soovime ühiselt lugupeetud juubilarile veel palju aastaid ja elurõõmu kord alatud postivankri vedamiseks!

Juubilare juuni- ja juulikuus

40 a.

Verev, Jaan, Sangaste Ptk. ülem, 27. juunil.
Vunk, Oskar, Pärnu Ptk. ülem, 14. juulil.

35 a.

Glöckner, Reinhold, Pärnu Ptk. van.-ametnik, 19. juulil.

Müürsoo, Boris, Kuressaare Ptk. ülem, 20. juunil.

Imelik, Hendrik, Tartu Ptk. jsk. juh., 21. juunil.

Braks, August, Tallinn-Välispakkide 1-b j. am., 24. juunil.

Raud, Karl, Tõrva Ptk. ülem, 29. juunil.

Ots, Adele, Tallinna Peapostkontori 1-b j. am., 1. juulil.

Klauren, August, Kuressaare Ptk. van. am. kt., 14. juulil.

Etruk, Paul, Postitalituse abidirektor, 18. juulil.

30 a.

Sergejev, Feodosia, Narva Ptk. 2-a j. am. 1. juunil.

Lepp, Georg, Jõhvi Ptk. ülem, 12. juunil.

25 a.

Saks, Voldemar, Tartu Telefoniv. van.-meh., 9. juunil.

Paumann, Jaan, Rapla Ptk. ülem, 21. juunil.

Rämmal, Daniel, Lelle Ptk. ülem, 21. juunil.

Oras, Jaan, Mõisaküla Ptk. ülema abi, 21. juunil.

Sepper, Aleksander, Tallinna Peapostkontori 1-b j. am., 1. juulil.

Mihkra, Karl, Viru-Kabala Ptk. ülem, 29. juulil.

Nahkur, Alfred, Tartumaa T.-T.-v. jsk. juh., 29. juulil.

AMETLIK OSA

NIMETATAKSE AMETISSE

Spiridonov, Mihhail, — postiljoniks, Kopli Ptk., 1. apr. 1939.

Ots, Ernst, — postiljoniks Kopli Ptk., 5. apr. 39.

Loorits, Eino — postiljoniks Tall. Peapostki., 15. apr. 39.

Kodrau, Johannes, — vanemmeistriks Tall. Telefoniv., 17. apr. 39.

Lepp, Enn, — postiljoniks Aravete Ptk. 21. apr. 39.

KINNITATAKSE AMETIJÄRGUS

Tammerist, Johannes, jsk. juh. aj. kt. Tartu Telefoniv. — jsk. juhataj., 1. mai 39.

Väljaots, Antev, mehn. aj. kt. Tartu Telefoniv. — mehn., 1. mai 39.

NIMETATAKSE P.-T.-T. AMETNIKU KANDIDAADIKS

- Pöder, Niina, ametn. õpil. — Haapsalu Ptk., 21. apr. 39.
Kallis, Lilli, ametn. õpil. — Haapsalu Ptk., 21. apr. 39.
Virmand, Esther, ametn. õpil. — Narva Telefonivõrk, 24. apr. 39.
Puu, Ella, ametn. õpil. — Narva Ptk., 24. apr. 39.
Puhk, Milvi, ametn. õpil. — Rakvere Ptk., 1. mai 39.
Jalakas, Sinaida, ametn. õpil. — Rakvere Ptk. 1. mai 39.
Mihkra, Regina, ametn. õpil. — Rakvere Ptk., 1. mai 39.

MÄARATAKSE UUE AMETI PEALE

- Sauemägi, Alfred, postiljon Tall. Peapostk. — 4. j. ametn.-vabateen. Tall. Vaks. Ptk., 15. apr. 39.
Väljaots, August, 3. j. ametn. Tall. Vaks. Ptk. — ülema abi aj. kt. Raasiku Ptk., 16. apr. 39., teen. huvides ja enda nõusolekul.

PAIGUTATAKSE ÜMBER

- Masso, Emilie, 3. j. ametn. Tall. Peapostk. — Pärnu Ptk., 1. apr. 39, omal palvel ja kulul.
Hein, Jenny, 2-a j. ametn. Pärnu Ptk. — Tall. Peapostk., 1. apr. 39, omal palvel ja kulul.
Kirs, Bernhard, van. post. Tartu Ptk. — Pilstvere Ptk., 1. apr. 39, teen. huvides.
Ruus, Kaljo, postiljon Pilstvere Ptk. — Tartu Ptk., 9. apr. 39, omal palvel ja kulul.
Kask, Hans, meh.-vabateen. Pärnumaa T.-T.-v. — Väandra Ptk., 12. apr. 39, teen. huvides.
Kivi, Mihkel, mehaan. Jõgeva Ptk. — Tartumaa T.-T.-v., asuk. Jõgeval, 12. apr. 39, teen. huv. Vahar, Otu, van. post. Kopli Ptk. — Tall. Peapostk., 12. apr. 39, teen. huvides.
Tõnisson, Leo, mehn. Türi Ptk. — Ambla Ptk., 14. apr. 39, teen. huvides ja enda nõusolekul.
Tamm, Karl, mehn. Väandra Ptk. — Pärnumaa T.-T.-v., asuk. Pärnus, 17. apr. 39, teen. huvides ja enda nõusolekul.
Kats, Salme, 2-a j. ametn. Ambla Ptk. — Rakvere Ptk., 19. apr. 39, omal palvel ja kulul.
Lehtis, Osvald, postiljon Aravete Ptk. — Rakvere Ptk., 25. apr. 39, omal palvel ja kulul.
Vasne, Aleksander, 2-b j. ametn. Tallinna Peapostk. — Kiviõli Ptk., 25. apr. 39, teen. huvides ja enda nõusolekul.
Ragun, Johannes, meh. kand. Mustla Ptk. — Puka Ptk., 22. märts. 39, omal palvel ja kulul.
Liibmann, Johannes, meister Tartumaa T.-T.-v. — Tartu Telef.-v., 1. apr. 39, teen. huvides.
Jalakas, Mihkel, mehaanik Põltsamaa Ptk. — Viljandimaa T.-T.-v., asuk. Põltsamaal, 1. apr. 39, teen. huvides.
Süve, Eeva, 2-b j. ametn. Kopli ptk. — Tall. Peapostk., 1. apr. 39, teen. huvides ja enda nõusolekul.
Luhäär, Ölme, ametn. kand. Tall. Peapostk. — Tall. Peatelegr.-k., 1. apr. 39, teen. huvides.
Tammer, Linda, ametn. kand. Tall. Peatelegr.-k. — Kopli Ptk., 1. apr. 39, teen. huvides.
Laks, Oskar, meh.-vabateen. Abja Ptk. — Viljandimaa T.-T.-v., asuk. Abjas, 1. apr. 39, teen. huvides.
Virumaa T.-T.-v. mehn. Maks Porila paiguta-

takse ümber teenistuse huvides senisest asukohast Rakverest — asukohaga Jõhvi, arvates 6. aprillist 1939. a.

VALLANDATAKSE AMETIST.

- Vink, Karl, 2-a j. ametn. Rakvere Ptk — 1. apr. 39, Riigiteen. sead. § 39. p. 4 lit. b põhjal, parandamatu haiguse tõttu.
Kase, Hindrek, postiljon Rakvere Ptk. — 1. apr. 39, BES § 4186 ja Riigiteen. tas. sead. § 23 põhjal, parandamatu haiguse tõttu.
Raag, Johann, ülem Puka Ptk. — 1. apr. 39, Riigiteen. sead. § 39 p. 4 lit b põhjal, parandamatu haiguse tõttu.
Laur, Ado, postiljon Kopli Ptk. — 1. apr. 39, omal palvel.

*

Türi Ptk. Leo Tõnisson kasutas temale härra Teedeministri poolt lubatud üheaastast teenistustasuta puhkust, alates 1. aprillist 1938 kuni 1. aprillini 1939. a.

Võru Ptk. 2-b j. p.-t.-t. ametn. Scharlotte Köll kasutas temale härra Teedeministri poolt lubatud teenistustasuta puhkust, alates 1. veebruarist kuni 16. märtsini 1939.

*

Tallinna Peapostkontori 1-b j. ametn. Ulrike Everst ong abiellumise puhul omandanud uue perekonnanime Jürilo, arvates 8. aprillist 1939. a.

Rõngu Ptk. mehn.-vabateen. Johannes Reinu'ile on Rõngu valla perekonnaseisumeti 18. juun. 1938. a. otsusega määratud uueks nimeks Henn.

Valga Ptk. 2-b j. ametn. Minna Avloile on Hummuli valla perekonnaseisumeti 8. apr. 1939. a. ots. määratud uueks perekonnanimeks Aava.

*

Tallinna Peapostkontori van. post. Jüri Enoch'ile on Tallinna linna perekonnaseisumeti 2. märtsi 1939. a. otsusega määratud uueks perekonnanimeks Ennola.

Kose Ptk. 4. j. ametn.-vabateen. Arnold Alliksmann'ile on Ravila valla perekonnaseisumeti 10. märtsi 1939. a. otsusega määratud uueks perekonnanimeks Allikmaa.

*

1939. a. 15. veebruari käskkirjaga nr. 36 postiametkonna teenijate olukorra parandamise erikapitali komitee liikmeteks määratud Johannes Must ja Nikolai Rumm on P.-T.-T.-teenijate Kutseühingu Keskkjuhatus ümberkujundamise puhul eelähendatud liikmete kohalt lahkunud ja nende asemele Teedeministri poolt 1939. kalendriaasta peale kinnitatud liikmeteks Rudolf Kesamaa ja Endel Luhaveer.

*

Teedeministri käskkirjaga nr. 5 17. aprillist 1939 kustutatakse postiametkonna teenijate nimekirjadest surma puhul Posti-, Telegraafi- ja Telefonitalituse assistent Vasso Silla, arvates 10. aprillist 1939. a.

Teedeministri käskkirjaga nr. 6 22. aprillist 1939 kinnitatakse Posti-, Telegraafi- ja Telefonitalituse alal vanem jaoskonnajuhataja ajutise kohustetäitja Läänemaa Telegraafi-Telefonivõrgus Johannes Kutser vanemaks jaoskonnajuhatajaks samas võrgus, arvates 10. aprillist 1939. a.

Suvehoosajaks

välis- ja kodumaa

kleidi-, mantli-, kostüümi- ja ülikonnariideid, villaseid ja vateeritud voodivaipu, hommiku- ja supel-mantliriideid, päevasärgiriideid, taskurätte jne.

s o o v i t a b

J. Rosing & Ko.

TALLINN, SUUR KARJA TÄN. 11. TELEFON 445-84

Järelmaksu orderid saadaval prl. L. Avloi'lt, Tallinna Peapostkontoris

Riietumisel

etendab tähtsamat osa

elegantne king

Salamanderi kingad

rahuldavad ka nõudlikuma publiku

Salamanderi kingad istuvad hästi, on mugavad, kerged ja vastupidavad

Esindusärid: **VABADUSVÄLJAK 10, VENE T. 1**

VÕIMALDATUD KA OSAMAKS

Orderid saadaval Tallinna Peapostkontoris K. Avloi'lt

Sõnas

ja

pildis

Igale perekonnaliikmele toob iga päev parima valiku põnevaid uudiseid, asjalikke ja huvitavaid kirjutisi ning tarvilikke kuulutusi – 3600 suurt lehekülge aastas – kui tellite veel täna „Uus Eesti“ terveks aastaks.

Tellimise hind postiga saates: esimene veerand-aasta Kr. 5.–, edasi iga kuu Kr.1.50, või 5 senti üksiknumber.

„Uus Eesti“ tellimisi võtavad vastu iga päev kõik postiasutised ja „Uus Eesti“ kontorid ja esindajad kõikjal üle riigi.

NAISTE

JA

MEESTE

VIHMAKUUBESID,
kummist ja impregn.

KALOSSE,
VIHMAVARJE,
VAHARIET,
DŽUUTVAIPU,
LINOLEUMI

ja

PUDUKAUPA

soovitab suures valikus

KULL'I ÄRI

TALLINN, VANA POSTI 8

Osamaks võimaldatud

Orderid saadaval Tallinna peapostkontoris prl. K. Avloilt.

KES Tallinnas elab, teab;

KES Tallinna sõidab,

peab teadma,

ET kõige kasulikum

valmisriiete

ja

vihmakuubede

ostukoht on ainult

K/M.

S. KARSCHENSTEIN'I

juures

TALLINNAS, HARJU TÄN. 23

: Suur valik. Esimese klassi töö

Järelmaks 7 kuud

TELLIMISTE VASTUVÕTMINE

Orderid Peapostkontori am. K. Vatsel'ilt